Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda laiendatud koosseisus)

24. mai 2023 *

Konkurents – Andmeturg – Haldusmenetlus – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõige 3 ja artikli 24 lõike 1 punkt d – Teabenõue – Virtuaalne andmeruum – Põhjendamiskohustus – Õiguskindlus – Kaitseõigused – Nõutava teabe vajalikkus – Võimu kuritarvitamine – Õigus eraelu austamisele – Proportsionaalsus – Hea halduse põhimõte – Ametisaladus

Kohtuasjas T-451/20,

Meta Platforms Ireland Ltd, varem Facebook Ireland Ltd, asukoht Dublin (Iirimaa), esindajad: D. Jowell, *KC*, *barrister* D. Bailey, *solicitors* J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle ja *avocat* T. Oeyen,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Conte, C. Urraca Caviedes ja C. Sjödin,

kostja,

keda toetab

Saksamaa Liitvabariik, esindaja: S. Costanzo,

menetlusse astuja,

ÜLDKOHUS (viies koda laiendatud koosseisus),

nõupidamise ajal koosseisus: koja president S. Papasavvas ning kohtunikud D. Spielmann (ettekandja), R. Mastroianni, M. Brkan ja I. Gâlea,

kohtusekretär: ametnik I. Kurme,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 1. juuni 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

1 Hageja Meta Platforms Ireland Ltd, varem Facebook Ireland Ltd, palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada komisjoni 4. mai 2020. aasta otsuse C(2020) 3011 (final) nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d kohaldamise menetluses (juhtum AT.40628 – Facebooki andmekasutust käsitlev praktika) (edaspidi „esialgne otsus“), mida on muudetud komisjoni 11. detsembri 2020. aasta otsusega C(2020) 9231 (final) (edaspidi „muutmisotsus“) (edaspidi koos „vaidlustatud otsus“).

I. Vaidluse taust

2 Euroopa Komisjon saatis 13. märtsil 2019 hagejale nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [ELTL] artiklites [101] ja [102] sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 18 lõike 3 alusel teabenõude. See teabenõue sisaldas enam kui 100 eraldi küsimust, mis puudutasid hageja tegevuse ja tema pakutavate toodete eri aspekte.

3 Hageja vastas sellele teabenõudele kolmes etapis, 2019. aasta 23. aprillil, 21. mail ja 18. juunil. Esitatud dokumendid olid leitud esialgse otsingu abil, milles kasutati hageja valitud otsingusõnu ja mille asjasse puutuvust kontrollisid hagejast sõltumatud juristid, kellel on õigus tegutseda Euroopa Liidus.

4 Komisjon saatis 30. augustil 2019 määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 2 alusel hagejale teabenõude. Teabenõue sisaldas 83 eraldi küsimust Facebook Marketplace’i, sotsiaalvõrgustike ja internetireklaami müüjate kohta.

5 Hageja vastas sellele teabenõudele kolmes etapis, 2019. aasta 30. septembril, 10. oktoobril ja 5. novembril.

6 11. novembril 2019 võttis komisjon määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 alusel vastu teise otsuse. Komisjon palus hagejal esitada muu hulgas teatavaid sisekasutuseks mõeldud dokumente, mis vastasid kindlatele kumulatiivsetele kriteeriumidele. Sisuliselt oli tegemist dokumentidega, mille olid koostanud teatud haldajad (*custodians*) enda jaoks või mis olid neile saadetud ja mis kandsid kuupäeva ajavahemikus 1. jaanuarist 2013 kuni selle otsuse kuupäevani ja mis sisaldasid teatavaid otsingusõnu. Eelkõige tuli kahte eri otsingusõnade rühma kohaldada kahele erinevale haldajate rühmale. Ühe haldajate rühma puhul olid kasutatavad otsingusõnad niisugused, mille ka hageja oli välja valinud ja mida ta oli ise kasutanud, et otsida välja ja kindlaks teha sisekasutuseks mõeldud dokumente, mida esitada vastuseks 13. märtsi 2019. aasta otsusele. Teise haldajate rühma jaoks kasutatavad otsingusõnad oli komisjon välja töötanud esiteks hageja dokumentide ja 13. märtsi 2019. aasta otsusele antud vastuste põhjal ning teiseks hageja teatud sisekasutuseks mõeldud dokumentide põhjal, mille 5. detsembril 2018 oli avaldanud Digital, Culture, Media and Sport Committee (Inglismaa ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi parlamendi digitaal-, kultuuri-, meedia- ja spordikomitee; edaspidi „DCMSC“).

7 Hageja avaldas 20. novembri 2019. aasta kirjas kahtlust osa 11. novembri 2019. aasta otsuse aspektide vajalikkuse, proportsionaalsuse ja põhjenduste suhtes. Hageja ja komisjoni vahel toimus rida mõttevahetusi eesmärgiga täiustada otsingusõnu ja vähendada vasteks leitud dokumentide arvu.

8 Komisjon edastas 17. jaanuaril 2020 hagejale otsingusõnade parandatud versiooni.

9 Komisjon teavitas 22. jaanuaril 2020 hagejat oma kavatsusest võtta vastu uus otsus muudetud otsingusõnadega.

10 Komisjon võttis 4. mail 2020 vastu esialgse otsuse. Selle otsuse artikli 1 kohaselt pidi hageja esitama komisjonile nimetatud otsuse I.A, I.B ja I.C lisas täpsustatud teabe hiljemalt 15. juuniks 2020. Artiklis 2 oli ette nähtud trahv kuni kaheksa miljonit eurot juhuks, kui artiklis 1 nõutud teavet täielikult ja täpselt ei esitata.

11 Samal päeval saatis komisjoni konkurentsi peadirektoraadi peadirektor hagejale kirja, milles pakuti eraldi menetlust niisuguste dokumentide esitamiseks, mis hageja hinnangul sisaldavad üksnes tundlikke isikuandmeid ja mis ei ole mingil viisil seotud hageja majandustegevusega. Need dokumendid tuli lisada toimikusse alles pärast nende analüüsimist virtuaalses andmeruumis.

12 Hageja ja komisjon arutasid mitu korda ka virtuaalse andmeruumi kasutustingimusi.

13 Komisjon nõustus 12. juuni 2020. aasta kirjas pikendama hagejale esialgses otsuses antud tähtaega teabenõudele vastamiseks kuni 27. juulini 2020.

II. Poolte nõuded

14 Hageja esitas käesolevas asjas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 15. juulil 2020.

15 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt ja jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda.

16 Komisjon palub Üldkohtul:

– tunnistada vastuvõetamatuks hageja nõue tühistada osaliselt vaidlustatud otsuse artikkel 1, kuna see ei näe ette täpsete ja piisavate tagatiste kehtestamist, mis võimaldaksid kaitsta nende isikute õigusi, keda tundlikke või eraelulisi andmeid sisaldavate asjasse puutumatute dokumentide esitamine puudutab;

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

17 Saksamaa Liitvabariik palub jätta hagi rahuldamata ja mõista kohtukulud välja hagejalt.

III. Asjaolud, mis leidsid aset pärast hagiavalduse esitamist

A. Ajutiste meetmete kohaldamise menetlus

18 Hagejad esitasid Üldkohtu kantseleisse 15. juulil 2020 saabunud eraldi dokumendiga ajutiste meetmete kohaldamise taotluse.

19 Üldkohtu president otsustas 24. juuli 2020. aasta määrusega Facebook Ireland *vs.* komisjon (T-451/20 R, ei avaldata) Üldkohtu kodukorra artikli 157 lõike 2 alusel esialgse otsuse täitmise peatada kuni ajutiste meetmete kohaldamise menetlust lõpetava kohtumääruse tegemiseni.

20 Üldkohtu president tunnistas 29. oktoobri 2020. aasta kohtumäärusega Facebook Ireland *vs.* komisjon (T-451/20 R, ei avaldata, EU:T:2020:515) eespool punktis 19 nimetatud kohtumääruse kehtetuks, jättis kohtukulude kohta otsuse tegemise edaspidiseks, tegi määruse alljärgneva kohta ja jättis ajutiste meetmete kohaldamise taotluse ülejäänud osas rahuldamata.

„1. Peatada [esialgse] otsuse […] artikli 1 täitmine osas, milles selles sätestatud kohustus puudutab dokumente, mis ei ole seotud [hageja] majandustegevusega ja mis sisaldavad tundlikke isikuandmeid, seni kuni ei ole rakendatud punktis 2 viidatud menetlust.

2. [Hagejal] tuleb kindlaks teha punktis 1 viidatud andmeid sisaldavad dokumendid ja edastada need komisjonile eraldi elektroonilisel andmekandjal. Need dokumendid tuleb seejärel paigutada virtuaalsesse andmeruumi, millele on juurdepääs võimalikult vähestel uurimise eest vastutava rühma liikmetel koos (virtuaalselt või füüsiliselt) osalevate sama arvu [hageja] advokaatidega. Uurimise eest vastutava rühma liikmed analüüsivad kõnealuseid dokumente ja teevad nende hulgast valiku, andes samas [hageja] advokaatidele võimaluse avaldada nende kohta arvamust enne asjakohasteks peetavate dokumentide toimikusse lisamist. Juhul, kui dokumendi määratluse osas tekib eriarvamus, on [hageja] advokaatidel õigus selgitada eriarvamusele jäämise põhjusi. Jätkuvate erimeelsuste korral võib [hageja] paluda erimeelsuste lahendamist komisjoni konkurentsi peadirektoraadi teabe, kommunikatsiooni ja meedia eest vastutaval direktoril.“

B. Muutmisotsuse vastuvõtmine ja hagiavalduse muutmine

21 Komisjon võttis 11. detsembril 2020 vastu muutmisotsuse, milles on ette nähtud eraldi menetlus selliste dokumentide esitamiseks, mis ei ole seotud hageja äritegevusega ja mis sisaldavad tundlikke isikuandmeid.

22 Eraldi dokumendiga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 8. veebruaril 2021, muutis hageja kodukorra artikli 86 alusel hagiavaldust seoses muutmisotsuse vastuvõtmisega.

C. Teatavate andmete konfidentsiaalsena käsitlemise ja üldsusele avaldamata jätmise taotlused ning menetlusse astumine

23 Hageja palus 15. juulil 2020, 7. mail ja 10. septembril 2021 kodukorra artikli 66 alusel jätta teatavad andmed üldsusele avaldamata.

24 Hageja taotles 2020. aasta 30. oktoobri ja 27. novembri ning 2021. aasta 8. veebruari ja 14. mai kirjas kodukorra artikli 144 lõike 2 alusel teatavate andmete konfidentsiaalsena käsitlemist Saksamaa Liitvabariigi suhtes.

25 Üldkohtu viienda koja president rahuldas 21. detsembri 2020. aasta määrusega Saksamaa Liitvabariigi menetlusse astumise avalduse ja hageja taotluse käsitleda tema suhtes teatud andmeid konfidentsiaalsetena.

IV. Õiguslik käsitlus

26 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks neli väidet, millest esimene puudutab uurimise eseme ebaselgust, teine määruse nr 1/2003 artikli 18 lõigete 1 ja 3 rikkumist, kolmas õiguse eraelu austamisele, proportsionaalsuse põhimõtte ja õiguse heale haldusele rikkumist ning neljas põhjendamiskohustuse rikkumist.

A. Täpsete ja piisavate tagatiste kehtestamata jätmist käsitleva nõude vastuvõetavus

27 Komisjon vaidleb vastu hageja selle nõude vastuvõetavusele, milles palutakse vaidlustatud otsuse artikkel 1 osaliselt tühistada, kuna see ei näe ette täpsete ja piisavate tagatiste kehtestamist, mis võimaldaksid kaitsta nende isikute õigusi, keda tundlikke või eraelulisi andmeid sisaldavate asjasse puutumatute dokumentide esitamine puudutab. Ta väidab, et seda nõuet ei olnud esitatud hagiavalduses, millega vaidlustati esialgne otsus ja muudetud hagis ei olnud ühtegi seda lisanõuet selgitavat põhjendust. Muudetud hagis ei ole seega selgitatud, kuidas on see täiendav nõue põhjendatav seoses muutmisotsuse vastuvõtmisega ja miks seda ei oleks saanud esitada juba hagiavalduses, millega vaidlustati esialgne otsus.

28 Kohtupraktikast tuleneb, et poolte nõudeid põhimõtteliselt muuta ei saa. Kodukorra artikkel 86, mis käsitleb menetluse algatusdokumendi muutmist, kodifitseerib varasema kohtupraktika seoses eranditega, mida sellest muutmise keelu põhimõttest võib teha (vt 9. novembri 2017. aasta kohtuotsus HX *vs.* nõukogu, C-423/16 P, EU:C:2017:848, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Kodukorra artikli 86 lõige 1 sätestab, et kui akt, mille tühistamist nõutakse, on asendatud või muudetud teise aktiga, millel on sama ese, võib hageja selle uue asjaolu arvesse võtmiseks muuta hagiavaldust enne menetluse suulise osa lõppemist või enne Üldkohtu otsust lahendada kohtuasi ilma menetluse suulise osata.

30 Hageja saab oma esialgseid nõudeid menetluse käigus muuta ainult siis, kui ta ei muuda seda tehes hagi olemust (vt selle kohta 13. juuni 2012. aasta kohtuotsus Insula *vs.* komisjon, T-246/09, avaldamata, EU:T:2012:287, punkt 103 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Käesolevas asjas on tõsi, et hageja nõuet tühistada osaliselt vaidlustatud otsuse artikkel 1 – st osas, milles see ei näe ette täpsete ja piisavate tagatiste kehtestamist, mis võimaldaksid kaitsta nende isikute õigusi, keda tundlikke või eraelulisi andmeid sisaldavate asjasse puutumatute dokumentide esitamine puudutab – sellisel kujul hagimenetluse algatusdokumendis esitatud ei ole ning see esitati selgelt alles muudetud hagis.

32 Kuid tuleb täheldada, et komisjon ei vaidle vastu sellele, et muudetud hagi vastab ka kodukorra artiklis 86 ette nähtud tingimustele, nagu neid eespool punktis 30 viidatud kohtupraktikas on tõlgendatud.

33 Seega tuleb asuda seisukohale, et see nõue kuulub osas, milles see puudutab vaidlustatud otsuse artikli 1 tühistamist osas, milles selles ei ole ette nähtud täpsete ja piisavate tagatiste kehtestamist, hagiavalduses teise võimalusena esitatud artikli 1 tühistamise nõude juurde.

34 Lisaks tuleb tõdeda, et kodukorra artikkel 86 ei kohusta hagejat konkreetselt selgitama põhjusi, miks ta esiteks otsustas esitada nõude, mida sellisel kujul hagiavalduses ei olnud, ja miks ta teiseks ei saanud seda nõuet esialgse otsuse peale esitada menetluse algatusdokumendis.

35 Sellest järeldub, et komisjoni vastuvõetamatuse vastuväide, millega vaidlustatakse eespool punktis 27 viidatud hageja ühe nõude vastuvõetavus, tuleb tagasi lükata.

B. Sisulised küsimused

1. Esimene väide, et uurimise ese ei ole piisavalt selge

36 Hageja heidab komisjonile ette, et ta rikkus õiguskindluse põhimõtet, ELTL artikli 296 alusel tal lasuvat üldist põhjendamiskohustust, määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikest 3 tulenevat erilist põhjendamiskohustust ning tema kaitseõigusi ja õigust heale haldusele, kuna ta ei määratlenud piisavalt selges ja seostatud sõnastuses oma uurimise eset ja ulatust.

a) Põhjendamiskohustuse rikkumine

37 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab liidu institutsioonide aktide põhjendus, mida nõutakse ELTL artiklis 296, olema kohandatud asjasse puutuva õigusakti laadiga ning sellest peab selgelt ja üheselt mõistetavalt ilmnema õigusakti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik selliselt, et huvitatud isikutel oleks võimalik mõista võetud meetme põhjendusi ja pädeval kohtul teha kontrolli. Põhjendamiskohustuse hindamisel tuleb arvesse võtta kõiki juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, esitatud põhjenduste olemust ning huvi, mis võib akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, olla selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele ei tule hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna kogu õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Mis puudutab täpsemalt teabe nõudmise otsuse põhjendust, siis tuleb meenutada, et selle peamised elemendid on määratletud määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikes 3. See säte näeb ette:

„Kui komisjon nõuab ettevõtjatelt ja ettevõtjate ühendustelt teavet oma otsusega, märgib ta selles nõude õigusliku aluse ja eesmärgi, täpsustab, millist teavet nõutakse, ning määrab kindlaks teabe esitamise tähtaja. Otsuses esitatakse ka teave artiklis 23 sätestatud sanktsioonide kohta ning teave artiklis 24 sätestatud sanktsioonide või nende kehtestamise kohta. Otsuses teavitatakse ka õigusest otsuse läbivaatamisele Euroopa Kohtus.“

39 See spetsiifiline põhjendamiskohustus on põhimõttelise tähtsusega nõue mitte üksnes selleks, et näha oleks teabe taotlemise põhjendus, vaid ka selleks, et asjaomastel ettevõtjatel oleks võimalik mõista oma koostöökohustuse ulatust, säilitades samal ajal nende kaitseõigused (vt 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).

40 Mis puudutab kohustust näidata „nõude eesmärki“, siis tähendab see, et komisjon peab oma nõudes ära näitama uurimise eseme ja seega määratlema väidetava konkurentsieeskirjade rikkumise (vt 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Komisjon ei ole kohustatud edastama teabe nõudmise otsuse adressaadile kogu tema käsutuses olevat teavet eeldatavate rikkumiste kohta ega andma nendele rikkumistele täpset õiguslikku kvalifikatsiooni tingimusel, et ta näitab selgelt, milliseid kahtlusi ta kontrollida kavatseb (vt 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 See kohustus on iseäranis selgitatav asjaoluga, et komisjonile pandud ülesannete täitmiseks võib viimane tavalise teabenõude või otsusega nõuda ettevõtjatelt ja ettevõtjate ühendustelt „kogu vajalikku teavet“, nagu on märgitud määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikes 1 ja põhjenduses 23 (10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 22).

43 Sellest tuleneb, et komisjon võib nõuda üksnes sellise teabe esitamist, mis võimaldab tal kontrollida eeldatava rikkumise toimepanemist, mis õigustab uurimise läbiviimist ning on esitatud teabenõudes (vt selle kohta 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 23, ja 28. aprilli 2010. aasta kohtuotsus Amann & Söhne ja Cousin Filterie *vs.* komisjon, T-446/05, EU:T:2010:165, punkt 333 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Kuna aga teabe vajalikkust tuleb hinnata teabenõudes esitatud eesmärki arvestades, tuleb see eesmärk välja tuua piisavalt täpselt, sest vastasel juhul ei ole teabe vajalikkust võimalik kindlaks teha ning Euroopa Kohus ei saa teha oma kontrolli (vt 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

45 See kas vaidlustatav otsus on piisavalt põhjendatud või mitte, sõltub seega vastusest küsimusele, kas eeldatavad rikkumised, mida komisjon kavatseb kontrollida, on määratletud piisavalt selgelt (vt selle kohta 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 25).

46 Hinnates põhjendamiskohustuse ulatust määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 alusel teabe nõudmise otsuse esitamisel, tuleb arvesse võtta ka uurimise staadiumi, milles see otsus vastu võetakse, ja seda, kas komisjonil oli juba teavet eeldatava rikkumise kohta või mitte (vt selle kohta 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 39, ja kohtujurist Wahli ettepanek kohtuasi HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2015:694, punkt 50).

47 Käesolevas asjas nähtub juba vaidlustatud otsuse pealkirjast, et see on vastu võetud määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d alusel.

48 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 1 mainis komisjon, et ta uuris kontserni Facebook tegevust esiteks küsimuses, kuidas ta andmeid kasutas, ja teiseks küsimuses, kuidas Facebooki suhtlusvõrgustiku platvorm töötas Euroopa Majanduspiirkonnas (EMP).

49 Selle otsuse põhjenduses 3 kinnitas komisjon järgmist:

„Komisjon keskendub oma uurimises sellele, kuidas Facebook andmeid kasutab, nagu näitavad teatavad Facebooki sisekasutuseks mõeldud dokumendid, mille [DCMSC] avaldas 5. detsembril 2018 ja 18. veebruaril 2019. Facebooki sisekasutuseks mõeldud dokumendid pärinevad aastatest 2012–2015. Näib, et osa neist dokumentidest käsitlevad Facebooki-siseseid arutelusid, äristrateegiaid või Facebooki andmetele juurdepääsuga seotud tegevust, juurdepääsu Facebooki eri funktsioonidele ja andmete eest tasu kehtestamise strateegiatega, sealhulgas võimalustega anda kolmandatele isikutele juurdepääs Facebooki andmetele või funktsioonidele eri liiki vastutasude eest ja erinevatel tingimustel. Näib, et muud dokumendid on näide sellest, kuidas Facebook kasutas Onavo rakendust konkureerivate teenuste kohta kaubandusliku väärtusega andmete saamiseks.“

50 Nii märkis komisjon, et ta keskendub oma uurimises sellele, kuidas hageja kasutas andmeid, mis olid välja toodud tema teatavates sisekasutuseks mõeldud dokumentides, mille DCMSC avalikustas ja mille sisu ta lühidalt kirjeldas. Ta märkis ka, et muud dokumendid näivad olevat näiteks selle kohta, kuidas hageja kasutas Onavo rakendust, et saada konkureerivate teenuste kohta kaubandusliku väärtusega andmeid.

51 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 4 kinnitas komisjon järgmist:

„Nende dokumentide põhjal näib, et Facebook võis olla tegelenud või oli tegelemas (i) tingimuslike andmejagamiskokkulepete alusel, mis suurendasid andmevooge Facebooki ja kolmandate isikute vahel, tugevdades seeläbi Facebooki turuvõimu võimalikul andmeturul või tekitades turule sisenemise takistusi tänu andmete kogunemisele; (ii) Facebooki toodete kasutamisega seotud tegevustega (mis hõlmasid muu hulgas Onavo rakendust, Facebook Researchi rakendust ja Facebook Business Toolsi) selleks, et saada konkureerivate teenuste kohta kaubandusliku väärtusega andmeid, kõrvaldades nii potentsiaalsed konkurendid ja luues takistusi võimalikele sotsiaalvõrgustiku ja/või muude digitaalteenuste turgudele sisenemiseks, ja (iii) võimalikke diskrimineerivaid võtteid kasutava tegevusega, mis piiras juurdepääsu Facebooki andmetele, funktsioonidele ja rakendusliidestele (API) või muid vahendeid kasutava tegevusega olenevalt sellest, kas kolmanda isiku võis määratleda kui konkurendi, kõrvaldades nii potentsiaalsed konkurendid ja luues takistusi sotsiaalvõrgustike ja/või muude digitaalteenuste võimalikele turgudele sisenemiseks.“

52 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 5 märgib komisjon eeskätt järgmist:

„Komisjon leiab üldsusele kättesaadava teabe põhjal samuti, et võib olla esinenud juhtumeid, kus Facebook blokeeris viited konkureerivatele [interneti]rakendustele või veebisaitidele Facebooki paketis, kõrvaldades nii potentsiaalsed konkurendid ja luues takistusi sotsiaalvõrgustike ja/või muude digitaalteenuste võimalikele turgudele sisenemiseks. Lisaks leiab komisjon üldsusele kättesaadava teabe põhjal, et Facebooki projekt, milles ta teatas oma erinevate suhtlusplatvormide omavahelisest sidumisest (nimelt WhatsApp, Instagram ja Facebook Messenger), võib tugevdada tema positsiooni tarbijatele suhtlusteenuste osutajana, mis viib potentsiaalsete konkurentide väljatõrjumiseni.“

53 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 6 leidis komisjon järgmist:

„Kui selliste tegevuste olemasolu leiab kinnitust, võivad need olla käsitatavad ühe või mitme [ELTL] artiklite 101 ja/või 102 ning EMP lepingu artiklite 53 ja/või 54 rikkumisena.“

54 Esimesena tuleb analüüsida hageja argumenti, et komisjoni uurimise ese on ebaselge.

1) Komisjoni uurimise eseme määratlus

55 Hageja leiab sisuliselt, et vaidlustatud otsus on ebamääraselt põhjendatud, kuna selle otsuse põhjendused 1–3 annavad mõista, et komisjoni uurimise ese hõlmab igasugust tegevust, millega kaasneb andmete kasutamine ning selle otsuse põhjendused 4 ja 5 sisaldavad mitteammendavat loetelu näidetest andmekasutuse ja tegevuste kohta, milles komisjon teda kahtlustab. Ta lisab, et vaidlustatud otsuses ei ole kirjeldatud ühtegi selgelt määratletavat konkurentsiõiguse rikkumist ja see otsus näib lubavat komisjonil viia läbi kogu tema tegevuse üldise ja piiramatu auditeerimise. Seega tundub, et komisjoni uurimine on „teabe püük“ ning hagejal ei ole võimalik aru saada, milline oma tema õiguste ja kohustuste ulatus ning Üldkohtul ei ole võimalik hinnata, kas kõnealune teabenõue on õigustatud ja välja nõutud teave vajalik.

56 Komisjon ja Saksamaa Liitvabariik vaidlevad hageja argumentidele vastu.

57 Tuleb märkida, nagu teeb ka komisjon, et vaidlustatud otsuse põhjenduste 1 ja 3 peamine roll on olla sissejuhatuseks. Nii on põhjenduses 1 välja toodud ettevõtjad, kelle suhtes uurimist läbi viiakse, st Facebook Inc. ja kõik tema kontserni äriühingud, sealhulgas ja eelkõige WhatsApp Inc., Instagram LLC, Facebook Israel Ltd ja Onavo Inc., see, millisesse valdkonda kuuluvad uuritavad tegevused, st andmete kasutamine, ja uuritavad teenused, st Facebooki sotsiaalvõrgustiku platvorm, ning see, milline on uuritava geograafilise territooriumi ulatus, milleks on EMP.

58 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjendust 3, siis määratles komisjon selles dokumendid, mille alusel ta otsustas hageja poolt andmete kasutamise suhtes uurimise algatada.

59 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 4 ja 5 loetles komisjon tegevused, milles ta hagejat selle otsuse põhjenduses 3 nimetatud dokumentide põhjal kahtlustas ja mida ta kavatses uurida.

60 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 6 leidis komisjon, et „sellised tegevused“ võivad endast kujutada ühte või mitut ELTL artiklite 101 ja 102 ning EMP lepingu artiklite 53 ja 54 rikkumist. Selliste tegevuste all mõtles ta tingimata selle otsuse põhjendustes 4 ja 5 määratletud tegevusi.

61 Selle kohta tuleb märkida, et nagu komisjon ise kinnitab, on vaidlustatud otsuse põhjendustes 4 ja 5 loetletud piiratud arv tegevusi. Loetelus tõi komisjon selgelt välja kahtlused, mida ta kavatseb kontrollida, määratles väidetavad konkurentsiõiguse rikkumised ja piiritles nii oma uurimise eseme eespool punktides 40 ja 41 meenutatud kohtupraktika tähenduses.

62 Järelikult on sellise põhjendusega täidetud kohustus märkida teabe nõudmise eesmärk määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 tähenduses.

63 Tuleb tõdeda, et hageja viidatud muud tõlgendused, mille kohaselt tuleb vaidlustatud otsuse põhjendustes 4 ja 5 viidatud tegevusi pidada „mitteammendavaks näidete loeteluks“ või andmete kasutusega seotud „täpsemateks tegevusteks“, viiksid komisjoni uurimise eseme väga liialdatud tõlgenduseni, mis oleks vastuolus eespool punktides 40 ja 41 viidatud kohtupraktikaga.

64 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb aga, et liidu teisese õiguse akti tuleb võimaluste piires tõlgendada kooskõlas aluslepingu sätete ja liidu õiguse üldpõhimõtetega (4. oktoobri 2007. aasta kohtuotsus Schutzverband der Spirituosen-Industrie, C-457/05, EU:C:2007:576, punkt 22;

10. juuli 2008. aasta kohtuotsus Bertelsmann ja Sony Corporation of America *vs.* Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 174, ja 25. novembri 2009. aasta kohtuotsus Saksamaa *vs.* komisjon, T-376/07, EU:T:2009:467, punkt 22).

65 Neil asjaoludel väidab hageja vääralt, et komisjoni uurimise ese on ebaselge seetõttu, et see hõlmab mis tahes tegevust, mille käigus ta andmeid kasutab.

2) Etteheidetavate tegevuste kirjeldus

66 Hageja väidab, et isegi kui eeldada, et komisjoni uurimise eset tuleb mõista nii, et see piirdub rangelt vaidlustatud otsuse põhjendustes 4 ja 5 loetletud tegevustega, ei ole otsuses piisavalt täpselt kirjeldatud komisjoni kahtlustatud rikkumiste teatud põhielemente.

67 Esiteks väidab hageja, et komisjon ei täpsustanud vaidlustatud otsuses tegevusi või tooteid, mida võisid puudutada selle otsuse põhjenduse 4 punktis i viidatud andmejagamiskokkulepped, ega diskrimineerivaid tegevusi, mis piiravad juurdepääsu tema andmetele, tema rakenduste funktsioonidele ja liidestele, ega ka muid vahendeid, millele viidatakse selle otsuse põhjenduse 4 punktis iii. Teiseks ei määratlenud komisjon konkurenti või konkurente, keda vaidlustatud otsuse põhjenduse 4 punktis ii mainitud diskrimineeriv tegevus võis olla kahjustanud kas konkurentide reklaamidele või veebisaitidele viidete kahtlustatud blokeerimisega või tema suhtlusplatvormide esialgse integratsioonikavaga, millele viidatakse vaidlustatud otsuse põhjenduses 5. Kolmandaks on selle otsuse põhjendustes 4 ja 5 tehtud viited potentsiaalsete konkurentide väljatõrjumisele ja turuletuleku tõkete loomisele niivõrd üldised, et need ei määratle komisjoni kahtluste esemeks oleva tegevuse laadi. Lisaks ei ole juhul, kui etteheidetava väljatõrjumise või tõkete laadi või päritolu ei ole kindlaks määratud, võimalik eristada konkurentsivastast väljatõrjumist toodete omadustel põhinevast konkurentsist, mis viib vähem tõhusate konkurentide väljatõrjumiseni.

68 Hageja sõnul tuleneb nendest ebatäpsustest see, et on võimatu kindlaks teha, kas komisjon võis mõistlikult eeldada, et teatavad vaidlustatud otsuses viidatud dokumendid aitavad tal välja selgitada, kas selle otsuse põhjendustes 4 ja 5 viidatud tegevustega reaalselt tegeleti. Hageja viitab näitena kolmele dokumendile, mille esitamist komisjon nõuab, ning vaidlustatud otsuses märgitud otsingusõnadele, leides, et nende dokumentide sisu ei ole selle otsuse põhjendustes 4 ja 5 mainitud tegevuse olemasolu kontrollimiseks asjakohane ning kõnealustel sõnadel ei ole mingit usutavat seost nende tegevustega. Hagejal ei ole ka võimalik tõhusalt komisjonile oma märkusi esitada ning ta peab sisuliselt ise aimama, mida talle ette heidetakse.

69 Komisjon ja Saksamaa Liitvabariik vaidlevad hageja argumentidele vastu.

70 Tuleb analüüsida, kas arvestades vaidlustatud otsuse vastuvõtmise konteksti ja uurimise staadiumi, milles see otsus vastu võeti, on vaidlustatud otsuse põhjendus kooskõlas eespool punktides 37–46 meenutatud kohtupraktikaga.

71 Komisjon kirjeldas vaidlustatud otsuse põhjenduses 4 tegevusi, millega tegelemises ta hagejat kahtlustas, ning ka hageja tooteid või teenuseid, mida need tegevused võisid puudutada. Ta mainis seal esiteks andmejagamiskokkuleppeid, mis tugevdavad hageja turujõudu võimalikul andmeturul või tekitavad sellele turule sisenemise takistusi, teiseks tegevusi, mis on seotud tema poolt Onavo, Facebook Researchi ja Facebook Business Toolsi toodete kasutamisega, et saada kaubandusliku väärtusega teavet konkureerivate teenuste kohta, ning kolmandaks potentsiaalselt diskrimineerivat tegevust, mis piirab konkurentide juurdepääsu tema rakenduste andmetele,

funktsioonidele ja liidestele. Mis puudutab kahte viimast liiki tegevust, siis täpsustas ta, et nende tagajärjel võidakse potentsiaalsed konkurendid kõrvaldada või luua takistusi võimalikele sotsiaalvõrgustiku ja/või muude digitaalteenuste turgudele sisenemiseks.

72 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 5 mainis komisjon, et võis esineda juhtumeid, kus hageja blokeeris oma teatavates rakendustes viited konkurentide rakendustele või veebisaitidele, kõrvaldades nii potentsiaalsed konkurendid ja luues takistusi sotsiaalvõrgustike ja muude digitaalteenuste võimalikele turgudele sisenemisele. Komisjon lisas, et hageja projekt omavahel siduda oma suhtlusplatvormid WhatsApp, Instagram ja Facebook Messenger võib tugevdada tema positsiooni tarbijatele suhtlusteenuste osutajana, mis viib potentsiaalsete konkurentide väljatõrjumiseni.

73 Tuleb täheldada, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 4 ja 5 kirjeldatakse selgelt ja üheselt mõistetavalt, mis on selle tegevuse ese või mõju, milles komisjon hagejat kahtlustab, ning samuti seda, millised on hageja tooted või teenused, mida see tegevus võib puudutada. See teave võimaldab ka piisavalt täpselt kindlaks teha tooted, mida uurimine puudutab, ja rikkumiste kahtlused, mis õigustavad selle otsuse vastuvõtmist.

74 Lisaks tuleb märkida, et komisjon võttis vaidlustatud otsuse vastu tõepoolest umbes aasta pärast esimese teabenõudeotsuse tegemist 13. märtsil 2019 ja pärast eespool punktides 3–9 meenutatud kirjavahetust hagejaga, mille raames esitas hageja talle uurimiseks kindla hulga teavet. Kuid vaidlustatud otsus tehti määruse nr 1/2003 alusel läbi viidava haldusmenetluse esialgse uurimise staadiumis, mille eesmärk on võimaldada komisjonil koguda kokku kõik asjakohased tõendid, mis kinnitavad võimalikku konkurentsieeskirjade rikkumist või lükkavad selle ümber ning võtta esialgne seisukoht menetluse suuna ja edasise käigu kohta (vt selle kohta 29. septembri 2011. aasta kohtuotsus Elf Aquitaine *vs.* komisjon, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 113 ja seal viidatud kohtupraktika).

75 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud otsuse põhjendus võimaldab esiteks hagejal kontrollida, kas nõutud teave on uurimise jaoks vajalik, ja teiseks võimaldab see liidu kohtul kontrolli teha. Sellest tuleb järeldada, et vaidlustatud otsus on piisavalt põhjendatud.

76 Seda järeldust ei sea kahtluse alla eespool punktis 67 toodud hageja argumendid.

77 Nimelt, arvestades eespool punktis 41 meenutatud kohtupraktikat, oli komisjon kohustatud vaidlustatud otsuses selgelt välja tooma kahtlused, mida ta kavatses kontrollida, kuid mitte edastama hagejale kogu teavet, mis tal oletatavate rikkumiste kohta oli, ega andma neile rikkumistele täpset õiguslikku kvalifikatsiooni.

78 Seega, vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei nõudnud käesolevas asjas komisjonil lasuv põhjendamiskohustus, et ta vaidlustatud otsuse vastuvõtmise staadiumis täpsemalt määratleks hageja tegevused ja tooted, mida vaidlustatud otsuse põhjenduse 4 punktides i–iii nimetatud tegevused võivad puudutada, või identifitseeriks täpsemalt potentsiaalsed konkurendid, keda selle otsuse põhjenduse 4 punktis ii ja põhjenduses 5 käsitletud tegevused kahjustavad, ega esitaks täiendavaid täpsustusi potentsiaalsete konkurentide väljatõrjumise ja turule sisenemise tõkete loomise kohta.

79 Lisaks määratles komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 1 oma uurimise geograafilise ulatuse, milleks oli EMP, ja selle sisulise ulatuse, milleks oli hageja poolt andmete kasutamine ja tema suhtlusvõrgustiku platvorm. Nagu komisjon õigesti märgib, ei saa iseenesest pidada ebamäärasele põhjendusele viitavaks teguriks pelka asjaolu, et uurimine puudutab mitut tegevust ja et selle uurimise geograafiline ulatus on laiahaardeline.

80 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et hageja kritiseeritud väidetavad ebatäpsused ei olnud sellised, mis oleksid takistanud mõista, milline on uurimise eesmärk ja ese ning millised on kahtlustatud rikkumised, mida komisjon kavatseb uurida, ega ka sellised, mis ei võimaldaks Üldkohtul oma kontrolli teha.

81 Lõpuks, mis puudutab argumente seoses hageja mainitud dokumentide ja otsingusõnade näidetega, mis väidetavalt ei ole vaidlustatud otsuse põhjendustes 4 ja 5 mainitud tegevustega tegelemise kontrollimiseks asjakohased, siis tegelikult soovitakse nendega vaidlustada viidatud dokumentide ja otsingusõnade uurimise vajalikkust. Ent argumendid, milles vaieldakse vastu väljanõutud teabe vajalikkusele, kuuluvad vaidlustatud otsuse sisulise õiguspärasuse valdkonda ning neid ei saa põhjendamiskohustuse rikkumist käsitleva väite analüüsimisel arvesse võtta (vt selle kohta 9. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Qualcomm ja Qualcomm Europe *vs.* komisjon, T-371/17, ei avaldata, EU:T:2019:232, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika). Neid argumente analüüsitakse seega teise väite raames.

82 Arvestades eeltoodut tuleb asuda seisukohale, et hageja viitab vääralt ELTL artiklis 296 ja määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikes 3 ette nähtud põhjendamiskohustuse rikkumisele seoses komisjoni uurimise eseme ja nende tegevuste kirjeldusega, millega tegelemist ta kavatses oma uurimise käigus kontrollida.

b) Õiguskindluse põhimõtte, kaitseõiguste ja õiguse heale haldusele rikkumine

83 Mis puudutab etteheiteid, et on rikutud õiguskindluse põhimõtet, kaitseõigusi ja õigust heale haldusele, siis tuleb tõdeda, et hageja ei esita nende etteheidete põhjendamiseks ühtegi iseseisvat argumenti, mis erineks nendest, mis esitati põhjendamiskohustuse rikkumist käsitleva väite põhjendamiseks. Seega tuleb need etteheited tagasi lükata.

84 Eeltoodust tuleneb, et esimene väide tuleb tervikuna tagasi lükata.

2. Neljas väide, et põhjendamiskohustust on rikutud seoses vaidlustatud otsuses märgitud otsingusõnade määratlemisega ja uurimise jaoks asjasse puutumatute dokumentide töötlemisega

85 Hageja heidab komisjonile ette põhjendamiskohustuse rikkumist seoses esiteks vaidlustatud otsuses märgitud otsingusõnade määratlemisega ja teiseks nende dokumentide töötlemisega, mis ei ole tema uurimise seisukohast asjasse puutuvad, kuid mis talle vaidlustatud otsuse täitmiseks esitati.

a) Otsingusõnade asjakohasus

86 Hageja väidab, et komisjon jättis selgitamata, kuidas ja miks ta leidis, et otsingusõnad, mille kasutamist ta nõudis, andsid tulemuseks üksnes tema uurimise jaoks asjakohased dokumendid, võimaldades tal kindlaks teha, kas tema kahtlustatud rikkumised on toime pandud.

87 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

88 Nagu nähtub eespool punktidest 57–82, on vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud osas, mis puudutab komisjoni uurimise eset, nende tegevuste kirjeldust, millega tegelemist ta uurimise raames kavatses kontrollida, ning nõutud teabe vajalikkust.

89 Arvestades eespool punktides 37–46 meenutatud sätteid ja kohtupraktikat, mis piiritlevad teabe nõudmise otsuse põhjendamiskohustuse ulatuse, ei tähenda see kohustus, et komisjonil tuleb esitada iga taotletud teabe – või nagu käesolevas asjas iga otsingusõna, mille kasutamist nõutakse – kohta eraldi põhjus, miks ta leiab, et see teave või otsingusõna on esiteks tema uurimise jaoks vajalik ja teiseks sisaldab või annab vastuseks ainult teabe, mis on uurimise jaoks asjasse puutuv.

90 Komisjonile sellise põhjendamiskohustuse panemine ületaks ka eespool punktides 110–114 nimetatud kohustusi, mis tal on vajalikkuse põhimõttest lähtuvalt. Eelkõige on teabenõude ja kahtlustatava rikkumise vahelise seose nõue täidetud, kui komisjon võib taotluse esitamise ajal mõistlikult eeldada, et see teave aitab tal rikkumise toimepanemist kindlaks teha. Komisjonilt ei saa selles osas nõuda mingit kindlust.

91 Lisaks, nagu nähtub eespool punktist 37, tuleb põhjendamiskohustuse järgimist hinnata nii selle sõnastust kui ka konteksti silmas pidades.

92 Nagu on meenutatud eespool punktis 74, võeti vaidlustatud otsus vastu määruse nr 1/2003 alusel läbi viidava haldusmenetluse esialgse uurimise staadiumis, mille eesmärk on võimaldada komisjonil koguda kõik asjakohased tõendid, mis kinnitavad või lükkavad ümber võimaliku konkurentsieeskirjade rikkumise, ja võtta esialgne seisukoht menetluse suuna ja edasise käigu kohta.

93 Täpsemalt on vaidlustatud otsuse taolise teabenõude eesmärk üksnes võimaldada komisjonil koguda teavet ja dokumente, mis on vajalikud konkreetse faktilise ja õigusliku olukorra tegelikkusele vastavuse ja ulatuse kontrollimiseks (10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 37).

94 Lisaks võeti vaidlustatud otsus vastu pärast hageja ja komisjoni kirjavahetust, mille käigus pakkus hageja ise välja need otsingusõnad, mis võivad olla asjakohased, et esitada komisjonile teavet, mida viimane saada soovis. Nii on eelkõige vaidlustatud otsuse I.C lisas nimetatud otsingusõnad tähistatud niisugustena, mille hageja esitas vastuseks komisjoni 13. märtsi 2019. aasta teabenõudele. Lisaks nähtub vaidlustatud otsuse põhjendusest 15, mis käsitleb 11. novembri 2019. aasta teabe nõudmise otsust, mille komisjon hiljem tagasi võttis, et komisjon oli koostanud loetelu otsingusõnadest, mille kasutamist ta palus alates hageja vastusest 13. märtsi 2019. aasta teabetaotlusele ja tema sisekasutuseks mõeldud nende dokumentide alusel, mille DCMSC oli avalikustanud. Kuid vaidlus puudub selles, et vaidlustatud otsuses sisalduvad otsingusõnad esinevad ka 11. novembri 2019. aasta otsuses.

95 Eeltoodut arvestades ei saa hageja tulemuslikult viidata põhjendamiskohustuse rikkumisele vaidlustatud otsuses kasutatud otsingusõnade asjasse puutuvuse osas.

b) Asjasse puutumatute dokumentide töötlemine

96 Hageja heidab komisjonile ette seda, et viimane ei põhjendanud esialgses otsuses, miks ta keeldus lubamast kontrollida nende dokumentide asjakohasust, mis otsingusõnu kasutades välja otsiti. Eelkõige ei selgitanud komisjon esiteks, miks ei saa lubada hagejal keelduda teatud dokumentide esitamisest, hoolimata sellest, et tema sõltumatud ja liidus esinemisõigust omavad advokaadid olid järeldanud, et need dokumendid on ilmselgelt asjakohatud. Teiseks ei selgitanud ta põhjusi, miks ei tule talle edastada dokumente, mis sisaldavad advokaadi ja kliendi suhtlusena vaadeldavat konfidentsiaalset teavet, samas kui talle saab edastada isikuandmeid sisaldavaid dokumente. Sellega seoses väidab hageja, et kuna esialgne otsus kohustas esitama isikuandmeid sisaldavat teavet, pidi komisjon nägema ette sobivad ja piisavad tagatised nende andmete kaitsmiseks. Komisjon ei ole aga põhjendanud, miks ta keeldus selliseid tagatisi andmast.

97 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

98 Kõigepealt tuleb meenutada, et esialgse otsuse artikkel 1 näeb ette, et hageja esitab komisjonile selle otsuse I.A, I.B ja I.C lisas nimetatud dokumendid. Muutmisotsuse artiklis 3 nägi komisjon ette erimenetluse dokumentidele, mille hageja pidi vaidlustatud otsuse alusel esitama, kuid millel ei olnud seost tema äritegevusega ja mis sisaldasid tundlikke isikuandmeid.

99 Lisaks muutis hageja 8. veebruaril 2021 kodukorra artikli 86 alusel hagiavaldust, et võtta arvesse muutmisotsuse vastuvõtmist. Seega, ja arvestades eespool punktis 15 meenutatud nõudeid, on hageja hagi ese nõue tühistada esialgne otsus muutmisotsusega muudetud kujul.

100 Käesolevas asjas ei saa Üldkohus teha otsust esialgse otsuse õiguspärasuse kohta ilma muutmisotsusest tulenevaid muudatusi arvesse võtmata.

101 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui tal on huvi vaidlustatud otsuse tühistamise vastu. Selline huvi eeldab, et akti tühistamisel endal võivad olla õiguslikud tagajärjed ja et hagi tulemusel võib selle esitanud isik saada mingit kasu (17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory jt *vs.* komisjon, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55). Analoogia alusel kehtib sama ka huvi kohta esitada väide (28. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Canadian Solar Emea jt *vs.* nõukogu, T-162/14, ei avaldata, EU:T:2017:124, punkt 68).

102 Käesolevas asjas ei esitanud hageja enne muutmisotsuse vastuvõtmist komisjonile dokumente, milles suhtes oleks tulnud kohaldada virtuaalse andmeruumi menetlust, mis otsustati alles selles otsuses.

103 Seega ei saaks hageja igal juhul mingit kasu esialgse otsuse võimalikust tühistamisest põhjendamiskohustuse rikkumise tõttu põhjusel, et selles otsuses jäeti esiteks mainimata põhjused, miks on välistatud tema õigus keelduda teatud dokumentide edastamisest, ja teiseks põhjused, miks ei ole kehtestatud niisuguseid spetsiifilisi tagatisi nagu menetlus, mille alusel luuakse virtuaalne andmeruum, et kaitsta teatud füüsiliste isikute eraelu.

104 Järelikult tuleb see etteheide vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

105 Kuna ükski hageja neljanda väite põhjendamiseks esitatud argument ei ole põhjendatud, tuleb see väide tagasi lükata.

3. Teine väide, et rikutud on määruse nr 1/2003 artiklit 18 ja kaitseõigusi ning et võimu on kuritarvitatud

106 Teises väites leiab hageja, et vaidlustatud otsus rikub määruse nr 1/2003 artikli 18 lõiget 3 seetõttu, et kohustades teda esitama arvukaid dokumente, mis ei ole komisjoni uurimise seisukohast asjasse puutuvad, on see otsus vastuolus vajalikkuse põhimõttega, rikub tema kaitseõigusi ja on käsitatav komisjonile määruse nr 1/2003 artikliga 18 antud pädevuse kuritarvitamisena, kuna sel on õigusvastane eesmärk, st vaidlustatud otsuses kirjeldatud võimalike rikkumiste kohta asjasse puutumatu teabe saamine.

107 Teine väide jaguneb kolmeks osaks.

a) Teise väite esimene osa, et rikutud on määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikeid 1 ja 3

108 Hageja heidab komisjonile ette määruse nr 1/2003 artiklis 18 sätestatud vajalikkuse põhimõtte rikkumist. Ta väidab, et vaidlustatud otsuses märgitud otsingusõnade kasutamine viib vältimatult selleni, et otsingu tulemuseks on suur hulk dokumente, mis komisjoni uurimise seisukohast asjasse ei puutu, ja seda seetõttu, et esiteks on otsinguga hõlmatud ajavahemik väga pikk, ja teiseks on kõnealused otsingusõnad väga levinud sõnad või väljendid ning kasutatavad lausa igapäevakõnes. Selliseid otsingusõnu võib seega kasutada kontekstis, mis ei ole seotud komisjoni uuritava tegevusega. Hageja väidab ka, et komisjon rikkus vajalikkuse põhimõtet, kui ta palus esitada mitu dokumenti, ilma et ta oleks kehtestanud tagatisi, mis on vähemalt võrdväärsed nendega, mis on ettevõtjatele ette nähtud määruse nr 1/2003 artikli 20 alusel läbiviidavate kontrollide käigus.

109 Komisjon vaidleb vastu hageja nende argumentide vastuvõetavusele, mis puudutavad vaidlustatud otsuses märgitud teatud otsingusõnu, kuna need on esitatud esimest korda alles repliigi staadiumis ja seega hilinemisega ning lisaks on need esitatud vaid repliigi lisas.

110 Määruse nr 1/2003 põhjendusest 23 tuleneb, et komisjonil peab olema õigus nõuda kogu liidu territooriumil teavet, mida on vaja selleks, et tuvastada ELTL artikli 101 alusel keelatud kokkuleppeid, otsuseid ja kooskõlastatud tegevust või ELTL artikli 102 alusel keelatud turgu valitseva seisundi kuritarvitamist.

111 Lisaks tuleneb määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikest 1, et komisjon võib määrusega talle pandud ülesannete täitmiseks tavalise teabenõude või otsusega nõuda ettevõtjatelt ja ettevõtjate ühendustelt „kogu vajalikku teavet“.

112 Nagu meenutatud eespool punktis 43 on komisjonil õigus nõuda üksnes sellist teavet, mis võimaldab tal kontrollida eeldatava rikkumise toimepanemist, mis õigustab uurimise läbiviimist ning on esitatud teabenõudes.

113 Arvestades komisjonile määrusega nr 1/2003 antud ulatuslikku uurimispädevust, on tema ülesanne hinnata, kas teave on konkurentsieeskirjade rikkumise tuvastamiseks vajalik. Isegi kui komisjonil on juba kaudseid või lausa otseseid tõendeid rikkumise toimepanemise kohta, võib komisjon õiguspäraselt pidada vajalikuks nõuda lisateavet, mis võimaldab tal paremini piiritleda rikkumise ulatuse, selle kestuse või rikkumisega seotud ettevõtjate ringi (28. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Qualcomm ja Qualcomm Europe *vs.* komisjon, C-466/19 P, EU:C:2021:76, punkt 69).

114 Mis puudutab liidu kohtu kontrolli komisjoni hinnangu üle selle kohta, kas nõutud teave on vajalik, siis tuleneb kohtupraktikast, et seda tuleb hinnata eesmärgist lähtudes, mis on esitatud teabenõudes – nimelt milline on rikkumine, mille toimepanemist komisjon kahtlustab ja mida ta kavatseb kontrollida. Teabenõude ja kahtlustatava rikkumise vahelise seose nõue on täidetud, kui komisjon võib selle nõude esitamise ajal mõistlikult eeldada, et see teave aitab tal rikkumise toimepanemist kindlaks teha (vt selle kohta 28. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Qualcomm ja Qualcomm Europe *vs.* komisjon, C-466/19 P, EU:C:2021:76, punkt 70).

115 Käesolevas asjas tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse artikli 1 esimeses lõigus otsustas komisjon, et hageja peab talle edastama selle otsuse I.A, I.B ja I.C lisas nimetatud teabe. I.A lisas on esitatud asjakohaste mõistete määratlus ning eelkõige tehnilist laadi juhised, mida tuleb taotletud dokumentide esitamisel järgida. I.B lisa sisaldab vormistamise juhiseid. I.C lisa sisaldab otsingusõnu, mida hagejal tuleb kasutada oma sisekasutuseks mõeldud dokumentide hulgast otsinguid tehes, ning selgitusi selle kohta. Komisjoni nõutud dokumendid on nende otsingusõnade kasutamise tulemus ning need on teatud haldajad (*custodians*) ise koostanud või need on neile adresseeritud. Neid haldajaid on kolm, nimelt [*konfidentsiaalne*] [1].

1) Hageja argumentide ulatus ja vaidlustatud otsingusõnade kindlakstegemine

116 Põhjendades oma argumente, mille kohaselt annaks vaidlustatud otsuses nimetatud otsingusõnade kasutamine tulemuseks suure hulga asjasse puutumatuid dokumente, mainib hageja eelkõige vaidlustatud otsuse I.C lisas esitatud teatavaid otsingusõnu, märkides samas, et neid sõnu tuleb mõista mitteammendavate näidetena, mis on mõeldud tema argumentide näitlikustamiseks. Ta lisab, et oleks olnud ebamõistlik või isegi võimatu iga otsingusõna eraldi käsitleda.

117 Tuleb meenutada, et ainuüksi asjaolu, et Üldkohus peab üht hageja tühistamishagi toetuseks esitatud väidet põhjendatuks, ei võimalda tal automaatselt tühistada vaidlustatud akti tervikuna. Tervet akti ei saa nimelt tühistada, kui on ilmselge, et ainult vaidlustatud akti konkreetset osa käsitlev väide võib viia akti osalise tühistamiseni (11. detsembri 2008. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Département du Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, punkt 104).

118 Liidu õigusakti osaline tühistamine on võimalik aga vaid juhul, kui need osad, mille tühistamist nõutakse, on ülejäänud aktist eraldatavad. See eraldatavuse nõue ei ole täidetud, kui õigusakti osalise tühistamise tagajärjel muutub akti sisu. Vaidlustatud sätete eraldatavuse kontrollimiseks on vaja analüüsida sätete ulatust, et saaks hinnata, kas nende tühistamine muudaks vaidlustatud otsuse mõtet ja põhisisu (vt 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* nõukogu, C-425/13, EU:C:2015:483, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).

119 Tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse artikkel 1 paneb hagejale määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 alusel kohustuse esitada selle otsuse lisades nimetatud dokumendid, st dokumendid, mis leitakse tema andmebaasidest nendes lisades nimetatud otsingusõnade kasutamisel ja mille teatud haldajad on kindla ajavahemiku jooksul oma nimel koostanud või mis on neile sel ajavahemikul adresseeritud.

120 Selles osas tuleb märkida, et isegi kui seda hinnangut saaks anda, ei oleks asjakohane üldine hinnang sellele, kas komisjon järgis vajalikkuse põhimõtet. Nimelt isegi juhul, kui teatavad otsingusõnad võivad olla liiga ebamäärased selles mõttes, et nende otsingusõnade kasutamise

[1] Kustutatud konfidentsiaalsed andmed.

tulemusel leitud kõigi dokumentide esitamist nõudes võib komisjon rikkuda vajalikkuse põhimõtet, nagu väidab hageja, ei mõjuta see asjaolu, et muud otsingusõnad võivad olla piisavalt täpsed või sihipärased, et võimaldada tuvastada eespool punktis 114 viidatud kohtupraktika kohaselt nõutav seos.

121 Sellest järeldub, et kui Üldkohus leiab, et teatavad otsingusõnad olid määratletud liiga ebamääraselt – mis tähendab, et on need olid märgitud vaidlustatud otsusesse vajaduse põhimõtet rikkudes –, peab ta selle otsuse tühistama üksnes osas, milles see kohustab hagejat esitama dokumente, mis tulenevad asjaomaste otsingusõnade kasutamisest.

122 Selline osaline tühistamine ei mõjutaks vaidlustatud otsuse artiklist 1 tulenevat hageja kohustust esitada dokumendid, mis leitakse vajaduse põhimõttega kooskõlas olevate muude otsingusõnade kasutamise tulemusena. Nii ei muudaks selline osaline tühistamine vaidlustatud otsuse mõtet ega sisu eespool punktis 118 meenutatud kohtupraktika tähenduses.

123 Lisaks eeldatakse väljakujunenud kohtupraktika kohaselt liidu institutsioonide aktide õiguspärasust, mille tühistamisnõude esitajad peavad ümber lükkama, esitades tõendeid, mis võivad kostjaks oleva institutsiooni hinnangud kahtluse alla seada (vt 6. oktoobri 1999. aasta kohtuotsus Salomon *vs.* komisjon, T-123/97, EU:T:1999:245, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

124 Neil asjaoludel saab Üldkohus vajaduse põhimõtte järgimist kontrollida üksnes hageja poolt konkreetselt vaidlustatud otsingusõnade suhtes. Ülejäänud otsingusõnu tuleb käsitada selle põhimõttega kooskõlas määratletutena.

125 Hageja tõi välja mõne otsingusõna hagiavalduses ja mõne alles repliigi staadiumis ning mõni neist sisaldub selle menetlusdokumendi põhiosas ja teised ühes lisas.

126 Komisjon vaidleb vastu hageja nende argumentide vastuvõetavusele, mis puudutavad otsingusõnu, mida mainiti esimest korda repliigi staadiumis, kuna need on esitatud hilinenult ja need on esitatud vaid repliigi ühes lisas.

127 Kodukorra artiklist 84 tuleneb, et menetluse käigus ei või esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.

128 Mõistet „väide“ selle sätte tähenduses on tõlgendatud laialt, mistõttu hõlmab see ka etteheiteid (29. novembri 2018. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* komisjon, T-459/16, ei avaldata, EU:T:2018:857, punkt 25) ja isegi lihtsalt „argumente“ (vt selle kohta 11. juuli 2019. aasta kohtuotsus Silver Plastics ja Johannes Reifenhäuser *vs.* komisjon, T-582/15, ei avaldata, EU:T:2019:497, punkt 198).

129 Käesolevas asjas väidab hageja sisuliselt, et repliigi staadiumis uute otsingusõnade mainimise eesmärk on üksnes toetada hagiavalduses juba esitatud argumente, mitte seada kahtluse alla vastupidiseid argumente või tõendeid, mille komisjon esitas kostja vastuses. Võttes aga arvesse eespool punktides 120 ja 121 esitatud põhjendusi, tuleb asuda seisukohale, et nii toimides esitas hageja uusi argumente seoses asjaoludega, mida ta esiteks ei olnud hagiavalduses sõnaselgelt vaidlustanud, kuigi ta oleks võinud seda teha, ja mida teiseks komisjon ei olnud kostja vastuses maininud.

130 Lisaks, mis puudutab otsingusõnu, mis ei sisaldu repliigi enda tekstis, vaid üksnes repliigi lisas, siis tuleb meenutada, et lisadel on üksnes tõenduslik ja abistav ülesanne (21. märtsi 2002. aasta kohtuotsus Joynson *vs.* komisjon, T-231/99, EU:T:2002:84, punkt 154).

131 Järelikult tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata hageja argumendid, mis puudutavad otsingusõnu, mis esitati esimest korda repliigi staadiumis.

2) Hagiavalduses nimetatud otsingusõnu puudutavate argumentide põhjendatus

132 Esiteks väidab hageja, et sõnaühendid „big question“ (suur küsimus), „for free“ (tasuta), „not good for us“ (ei ole meile hea) ja „shut* down“ (kinni panema) on juba oma olemusest sellised, et neid võidakse kasutada igapäevakõnes, rääkides teemadest, millel ei ole igal juhul mingit seost komisjoni uurimisega hõlmatud tegevuse või praktikaga. Seetõttu on sellised otsingusõnad ilmselgelt liiga ebamäärased ja üldsõnalised ning osa laiaulatuslikust „teabe püügist“. Ta lisab, et selle üldise sõnastuse kasutamine dokumentide kohta, mis puudutavad [*konfidentsiaalne*] avaliku elu tegelasi [*konfidentsiaalne*], suurendab tõenäosust, et otsingu tulemused on asjasse puutumatud. Nimelt on tegemist isikutega, kes vastutavad hageja äritegevuse kõigi aspektide eest ja teostavad selle üle järelevalvet ning see hõlmab ka tegevust, millel on vähe või ei ole üldse mitte mingit seost uurimisaluste asjaoludega, nagu tööjõud, finantskorraldus ja ettevõtja sotsiaalne vastutus, või nende osalemine oma isiklikes projektides ja tegelemine heategevusega. Lisaks esitab hageja näited dokumentidest, mida ta peab asjakohatuks, kuid mis teatavate otsingusõnade kasutamise tulemusel välja sõeluti.

133 Komisjon vaidleb vastu argumentidele, mis puudutavad otsingusõnu „big question“, „for free“, „not good for us“ ja „shut* down“.

134 Mis puudutab otsingusõna „big question“, siis väidab komisjon õigesti ja ilma et hageja sellele vastu vaidleks, et see sõnaühend esineb e-kirjas, mille [*konfidentsiaalne*] saatis kahele kolleegile, kusjuures [*konfidentsiaalne*] oli selle kirja koopia saajaks. Selles e-kirjas andis [*konfidentsiaalne*] juhise keelata teatavatele ettevõtjatele juurdepääs hageja rakendusliidestele (API). Selles e-kirjas oli kasutatud sõnu „big question“ väljendamaks strateegilist otsust, mis selles küsimuses tuleb teha. Komisjon järeldab sellest – ilma et hageja sellele vastu vaidleks –, et sõnad „big question“ võivad esineda kas sellele e-kirjale antud vastustes või sellele järgnevates e-kirjades, milles viidatakse eespool nimetatud isikute tõstatatud asjaomasele „suurele küsimusele“, või muudes e-kirjades, mille on koostanud samad isikud ja milles mainitakse võimalikke sarnaseid konkurentsivastaseid otsuseid.

135 Ent nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjenduse 4 punktist iii, kavatseb komisjon uurida, kas on olemas potentsiaalselt diskrimineeriv tegevus, mis piirab juurdepääsu Facebooki andmetele, funktsioonidele ja API-le või muudele vahenditele olenevalt sellest, kas kolmandad isikud võib kvalifitseerida konkurentideks, kõrvaldades nii potentsiaalsed konkurendid ja luues takistusi sotsiaalvõrgustike ja muude digitaalteenuste võimalikele turgudele sisenemisele.

136 Hageja ei saa väita, et komisjon oleks pidanud teabenõudes piirduma e-kirjadega, mis viitavad sellele esimesele e-kirjale või mis on viimasega seotud, või oma teabenõuet märkimisväärselt piirama muul viisil, määratledes näiteks palju lühemad uuritavad ajavahemikud või küsides üksnes teabevahetust teatud isikute vahel. Samuti ei saa ta väita, et selle sõnaühendi kasutamine kõigi dokumentide suhtes, mille kolm haldajat seitsme aasta jooksul kas koostasid või said, kujutab endast ulatuslikku „teabe püüki“.

137 Nimelt tuleb märkida, et sõnaühend „big question“ on mõeldud kohaldamiseks ainult kahe haldaja puhul, kelleks on [*konfidentsiaalne*], ning et ajavahemik, mida teabenõue selle otsingusõna osas puudutab, on sama, mis uuritav periood ise.

138 Järelikult, arvestades eespool punktis 134 meenutatud asjaolusid, millele hageja ei ole vastu vaielnud, võis komisjon, nõudes temalt otsingusõna „big question“ kasutamise tulemusel saadud dokumente vaatamata sellele, et see sõnaühend võib olla kasutatav igapäevakõnes, vaidlustatud otsuse kuupäeval mõistlikult eeldada, et see teave võis aidata tal vastavalt eespool punktis 114 viidatud kohtupraktikale kindlaks teha, kas tegeleti selle otsuse põhjenduse 4 punktis iii mainitud tegevusega.

139 Otsingusõna „for free“ osas väidab komisjon õigesti ja ilma et hageja sellele vastu vaidleks, et see sõnaühend esineb DCMSC poolt avalikuks tehtud e-kirjas, milles on viidatud hageja äristrateegiale andmete eest tasu küsimise valdkonnas, eelkõige mitmesugustele võimalustele pakkuda kolmandatest isikutest tarkvaraarendajatele juurdepääsu APIdele ja tema kasutajaid puudutavatele andmetele. Ta ei vaidle vastu ka sellele, et e-kirja koostaja arutas küsimust, kas juurdepääs peaks olema tasuta või tasuline, reklaamikulude tingimusel või vastutasuks andmete ja APIde täieliku vastastikkuse eest, st et APId ja hageja andmed on tasuta kättesaadavad kolmandate isikute rakenduste jaoks, mis töötavad Facebooki platvormil API vahendusel, vastutasuks nende kasutajate andmete jagamise eest hagejaga. Komisjon järeldab sellest – ilma et hageja sellele vastu vaidleks –, et otsingusõna „for free“ võimaldab kindlaks teha dokumendid, mis viitavad võimalikele tingimuslikele andmete jagamise kokkulepetele, mis võivad suurendada hageja ja kolmandate isikute vahelist andmevoogu, tugevdades seeläbi hageja turujõudu või tekitada andmete kogunemise teel turuletuleku tõkkeid. Nagu nähtub aga vaidlustatud otsuse põhjenduse 4 punktist i, soovib komisjon just nimelt uurida selliste kokkulepete olemasolu.

140 Hageja esitab ka selle otsingusõna kohta eespool punktis 136 esitatud argumendid. Eespool punktides 137 ja 138 esitatud põhjustega analoogsetel põhjustel tuleb asuda seisukohale, et komisjon võis vaidlustatud otsuse kuupäeval mõistlikult eeldada, et see teave aitas tal vastavalt eespool punktis 114 viidatud kohtupraktikale kindlaks teha, kas tegeleti selle otsuse põhjenduse 4 punktis i mainitud tegevusega.

141 Otsingusõna „shut* down“ kohta väidab komisjon, ilma et hageja talle vastu vaidleks, et seda sõnaühendit kasutati esiteks DCMSC avaldatud tema asutusesisestes dokumentides ja kontekstis, mis puudutas tema niisugust võimalikku strateegiat, mille kohaselt piiratakse juurdepääsu tema andmetele konkurendiks kvalifitseeritavatele kolmandatele isikutele, ja teiseks e-kirjas, milles [*konfidentsiaalne*] kiitis heaks rakenduse Vine kaudu APIdele juurdepääsu piiramise.

142 Komisjon lisab, ilma et hageja sellele vastu vaidleks, et otsingusõna „shut* down“ on seotud hageja võimaliku strateegiaga piirata konkurentidena käsitatavate kolmandate isikute juurdepääsu tema andmetele, nagu sellele viidatakse vaidlustatud otsuse põhjenduse 4 punktis iii. Seega võimaldab see otsingusõna kindlaks teha dokumendid, mis viitavad võimalikule konkurentsivastasele tegevusele, kuna tõenäoliselt kasutatakse seda sõnaühendit, viidetes piirangutele, mis kehtestatakse teiste konkurentide juurdepääsule hageja andmetele.

143 Hageja esitab ka selle otsingusõna kohta eespool punktis 136 esitatud argumendid. Eespool punktides 137 ja 138 esitatud põhjustega analoogsetel põhjustel tuleb asuda seisukohale – hoolimata sellest, et otsingusõna „shut* down“ kasutati kolme haldaja suhtes –, et komisjon võis

vaidlustatud otsuse kuupäeval mõistlikult eeldada, et see teave aitas tal vastavalt eespool punktis 114 viidatud kohtupraktikale kindlaks teha, kas tegeleti selle otsuse põhjenduse 4 punktis iii mainitud tegevusega.

144 Otsingusõna „not good for us“ suhtes ei vaidle hageja vastu sellele, et see sõnaühend esineb [*konfidentsiaalne*] 19. novembril 2012 saadetud e-kirjas, mille DCMSC 2018. aastal avalikustas ja mis puudutas võimalust, et tarkvaraarendajad loovad rakendusi Facebooki kasutajate ja nende sõprade andmeid kasutades, esitamata samas hagejale omalt poolt andmeid. [*Konfidentsiaalne*] mainis selles e-kirjas erinevaid viise, kuidas hageja saaks oma andmete eest kolmandatelt isikutelt andmeid vastu saada.

145 Komisjon lisab, ilma et hageja sellele vastu vaidleks, et sõnaühend „not good for us“ näib kõnealust e-kirja silmas pidades puudutavat vaidlustatud otsuse põhjenduse 4 punktis i nimetatud võimalikke kokkuleppeid teatud tingimusel andmete jagamise kohta, mis võivad suurendada andmevoogu hageja ja kolmandate isikute vahel, tugevdades seeläbi hageja turujõudu või tekitades takistusi turuletulekule andmete kogunemise teel. Ta lisab veel, et see sõnaühend võib esineda ka vastustes sellele e-kirjale ja järgnevates e-kirjades küsimuses, kas [*konfidentsiaalne*] arvates „võis [hagejale] olla mitte hea“ ka tarkvaraarendajate muu tegevus, või tema muudes e-kirjades, mis tõstatavad sama küsimuse teiste tarkvaraarendajate muu sarnase tegevuse kohta.

146 Hageja esitab selle otsingusõna kohta ka eespool punktis 136 esitatud argumendid. Eespool punktides 137 ja 138 esitatud põhjustega analoogsetel põhjustel tuleb asuda seisukohale, et komisjon võis vaidlustatud otsuse kuupäeval mõistlikult eeldada, et see teave aitas tal vastavalt eespool punktis 114 viidatud kohtupraktikale kindlaks teha, kas tegeleti selle otsuse põhjenduse 4 punktis i mainitud tegevusega.

147 Sellest tuleneb, et hageja ei ole tõendanud, et komisjon rikkus vajalikkuse põhimõtet seoses otsingusõnadega „big question“, „for free“, „not good for us“ ja „shut* down“.

148 Lisaks, arvestades seda, et komisjon järgis tal lasuvat põhjendamiskohustust, nagu nähtub eespool esitatud esimese väite analüüsist, heidab hageja komisjonile vääralt ette ka seda, et viimane ei selgitanud, kuidas sai teatud otsingusõnade kasutamine olla kooskõlas vajalikkuse põhimõttega.

149 Teiseks tuleb seoses otsingusõnadega „compet* + shar*“, „compet* + partner*“, „compet* + strateg*“, „line + strateg*“ ja „line + block*“ märkida, et hageja vaidlustab nende õiguspärasuse väga suure arvu dokumentide tõttu, mis tema ettevõttesisestest andmebaasidest nende otsingusõnade abil leitakse. Mis puudutab otsingusõnu „[*konfidentsiaalne*] + shar*“, „[*konfidentsiaalne*] + shar*“, „[*konfidentsiaalne*] + shar*“, „[*konfidentsiaalne*] + shar*“, „[*konfidentsiaalne*] + shar*“, „duplicat* + (limit & data)“, „duplicat* + block*“ ja „duplicat* + remov*“, siis väidab hageja, et nende abil leitakse dokumendid, mis ei ole komisjoni uurimises asjasse puutuvad. Need kaks asjaolu tõendavad väidetavalt, et kõik need otsingusõnad ei ole kooskõlas vajalikkuse põhimõttega.

150 Nagu väidab komisjon, ei võimalda need argumendid aga vastu vaielda sellele, kas kõnealused sõnaühendid on tema uurimise jaoks sobivad või vajalikud. Nimelt nähtub vaidlusaluse teabenõude laadist, et selle ulatus muutub konkreetseks alles pärast nende otsingusõnade abil hageja andmebaasides otsingute tegemist, et teha kindlaks nendele sõnadele vastavad dokumendid. Otsingusõnade kasutamise meetodi tulemusel jäävad vältimatult sõelale ka dokumendid, mis lõpuks uurimise seisukohast osutuvad asjasse puutumatuks. Seega, ainuüksi asjaolust, et otsingusõnade kasutamine annab vasteks palju dokumente, millest mõni on seejärel

komisjoni uurimise seisukohast asjasse puutumatu, ei piisa iseenesest, et asuda eespool punktides 113 ja 114 viidatud kohtupraktikat arvestades seisukohale, et kõnealused otsingusõnad ei ole kuidagi seotud komisjoni kahtlustatud rikkumisega. Ainult selle alusel ei saa ka välistada, et komisjon võis vaidlustatud otsuse tegemise kuupäeval mõistlikult eeldada, et nende otsingusõnade kohaldamine aitab tal kindlaks teha rikkumise toimepanemise ja ulatuse, selle kestuse või rikkumisega seotud ettevõtjate ringi.

151 Eeltoodut arvestades ei ole hageja tõendanud, et mõni vaidlustatud otsuses sisalduv otsingusõna ei ole kooskõlas määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikest 1 tuleneva vajalikkuse põhimõttega, nagu seda on tõlgendatud eespool punktides 110–114 meenutatud kohtupraktikas.

152 Mis puudutab hageja argumenti, et komisjon rikkus vajalikkuse põhimõtet, kuna ta palus esitada dokumente, kehtestamata vähemalt samaväärseid tagatisi, mis on ettevõtjatele antud määruse nr 1/2003 artikli 20 alusel läbiviidava kontrollimise raames, siis tuleb märkida, et Üldkohus, kellele esitatakse tühistamishagi sellise teabe nõudmise otsuse peale nagu vaidlustatud otsus, peab talle esitatud õiguslike väidete ulatust arvestades kontrollima, kas selles otsuses on järgitud õigusi, mis selle otsuse suhtes kohaldatav õiguslik raamistik asjasse puutuvale ettevõtjale annab. Seevastu ei ole tema ülesanne kontrollida sellise otsuse õiguspärasust võrreldes õigusliku raamistikuga, mis on kohaldatav erinevatel õiguslikel alustel vastu võetud otsustele, nagu kontrolliotsused.

153 Siiski tuleb märkida, et ettevõtjad, kellele saadetakse teabenõue, saavad piisavaid tagatisi.

154 Täpsemalt võib puudutatud ettevõtja teabe nõudmise otsuse täitmisel kindlaks teha komisjoni nõutud dokumendid ja neid oma advokaatide abiga uurida, enne kui ta need komisjonile edastab. Seega on tal võimalus keelduda niisuguste dokumentide edastamisest, millele laieneb advokaadi ja kliendi suhtluse konfidentsiaalsus. Lisaks võib ta esitada komisjonile põhjendatud taotluse asjasse puutumatute dokumentide tagastamiseks. Sellist võimalust on sõnaselgelt tunnustatud komisjoni teatises, mis käsitleb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 101 ja 102 seotud menetluste läbiviimise parimaid tavasid (ELT 2011, C 308, lk 6). Komisjon peab sellise taotluse läbi vaatama ja vajaduse korral tagastama dokumendid, mis ei ole asjakohased.

155 Järelikult tuleb teise väite esimene osa tagasi lükata.

b) Teise väite teine osa, mille kohaselt on rikutud kaitseõigusi

156 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus rikub tema kaitseõigusi, mis on kaitstud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõikega 2 ja artikli 48 lõikega 2, kuna selles kohustatakse teda esitama dokumente, mis esiteks ei ole komisjoni uurimise seisukohast asjasse puutuvad ja teiseks puudutavad tegevusi, mis ei ole selle otsuse esemeks, nagu virtuaalne või suurendatud reaalsus. Ta lisab, et vaidlustatud otsuse sisu ei võimalda tal teada saada, kas tema hallatavad andmekeskused ja kas mõni tema uutest toodetest, nagu rühma videokõne teenus „Messenger rooms“, kuuluvad komisjoni uurimise alla. Samuti ei olnud väidetavad rikkumised, mida komisjon uuris, talle teada või ei olnud selgelt määratletud. Neil põhjustel ei ole tal võimalik menetluse võistlevas staadiumis oma kaitset tõhusalt ette valmistada ja võtta meetmeid, mida ta võiks pidada oma kaitse jaoks vajalikuks, nagu tõendite või süü puudumist näitavate tõendite väljaotsimine ja säilitamine.

157 Komisjon ja Saksamaa Liitvabariik vaidlevad hageja argumentidele vastu.

158 Selle kohta tuleb meenutada, et kaitseõigustest kinnipidamine konkurentsipoliitikat puudutava haldusmenetluse läbiviimisel on liidu õiguse üldpõhimõte, mille järgimise tagavad liidu kohtud (vt 3. septembri 2009. aasta kohtuotsus Prym ja Prym Consumer *vs.* komisjon, C-534/07 P, EU:C:2009:505, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

159 Tuleb meeles pidada, et määruse nr 1/2003 alusel komisjonis läbi viidav haldusmenetlus jaguneb kaheks eraldiseisvaks ja teineteisele järgnevaks staadiumiks, millest kummalgi on oma sisemine loogika, nimelt eeluurimise staadium ja võistlev staadium. Eeluurimise staadium, mille käigus komisjon teostab määruses nr 1/2003 sätestatud uurimispädevust ja mis kestab kuni vastuväidetest teatamiseni, peab võimaldama komisjonil koguda kõik asjakohased tõendid võimaliku konkurentsieeskirjade rikkumise toimepanemise kohta ja võtta esialgne seisukoht menetluse suuna ja edasise käigu kohta. Ent võistlev staadium, mis kestab vastuväidetest teatamisest kuni lõpliku otsuse vastuvõtmiseni, peab komisjonil võimaldama teha süükspandava rikkumise kohta lõplik otsus (vt 14. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Cementos Portland Valderrivas *vs.* komisjon, T-296/11, EU:T:2014:121, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

160 Esiteks algab eeluurimise staadium hetkel, mil komisjon võtab talle määruse nr 1/2003 artiklitega 18 ja 20 antud pädevust kasutades meetmeid, mis lähtuvad eeldusest, et rikkumine on toime pandud, ja mõjutavad oluliselt rikkumises kahtlustavate ettevõtjate olukorda. Teiseks teavitatakse alles haldusmenetluse võistleva staadiumi alguses asjaomast ettevõtjat vastuväidetest teatamise teel kõikidest olulistest tõenditest, millele komisjon menetluse selles menetlusstaadiumis tugineb, ja sellest, et ettevõtjal on toimikuga tutvumise õigus, mille eesmärk on tagada tema kaitseõiguste tõhus kasutamine. Järelikult saab asjaomane ettevõtja oma kaitseõigusi täielikult kasutada alles pärast vastuväidetest teatamist. Kui need õigused oleksid tal juba vastuväidetest teatamisele eelnevas staadiumis, kahjustaks see komisjoni uurimise tõhusust, kuna asjaomasel ettevõtjal oleks juba eeluurimise staadiumis võimalik kindlaks teha, milline teave on komisjonile teada ja järelikult ka seda, millist teavet oleks võimalik tema eest veel varjata (vt 14. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Cementos Portland Valderrivas *vs.* komisjon, T-296/11, EU:T:2014:121, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

161 Eeluurimise staadiumis komisjoni tehtud menetlustoimingud, eelkõige kontrollimeetmed ja teabenõuded lähtuvad siiski oma olemuselt eeldusest, et rikkumine on toime pandud, ja võivad kahtlustatava ettevõtja olukorda oluliselt mõjutada. Seega on oluline vältida kaitseõiguste pöördumatut kahjustamist haldusmenetluse selles staadiumis, sest tehtavatel menetlustoimingutel võib olla määrav tähtsus tõendite kogumisel ettevõtjate õigusvastase tegevuse kohta, mis võib kaasa tuua nende vastutuse (vt 14. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Cementos Portland Valderrivas *vs.* komisjon, T-296/11, EU:T:2014:121, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika; vt selle kohta ka 21. septembri 1989. aasta kohtuotsus Hoechst *vs.* komisjon, 46/87 ja 227/88, EU:C:1989:337, punkt 15).

162 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et komisjon võttis vaidlustatud otsuse vastu hageja poolt andmete kasutamist käsitleva menetluse eeluurimise staadiumis ja enne vastuväiteteatise vastuvõtmist. Seega tuleb vastavalt eespool punktis 161 meenutatud kohtupraktikale kindlaks teha, kas hageja on tõendanud, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega kahjustati pöördumatult tema kaitseõigusi.

163 Esiteks põhinevad argumendid, milles hageja väidab, et tema kaitseõigusi on rikutud sellega, et ta peab vaidlustatud otsuse kohaselt esitama komisjoni uurimise seisukohast kasutuid dokumente, eeldusel, et see otsus võeti vastu määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikes 1 sätestatud vajalikkuse põhimõtet rikkudes. Seetõttu tuleb need tagasi lükata käesoleva väite esimese osa tagasilükkamise tõttu.

164 Teiseks tuleb tõdeda, et väites selle väiteosa põhjendamiseks, et ta ei suuda kindlaks teha, millises tegevuses komisjon teda kahtlustab, ega ka seda, kas teatud osa tema tegevusest ja toodetest kuuluvad komisjoni uurimise alla, kahtleb hageja tegelikult komisjoni uurimise eseme piiride selguses ja komisjonipoolse põhjendamiskohustuse järgimises.

165 Arvestades aga eespool punktis 82 esitatud kaalutlusi, millest nähtub, et komisjon järgis põhjendamiskohustust, mis tal lasus uurimise eseme ja selle tegevuse kirjelduse osas, millega tegelemist ta kavatses oma uurimise käigus kontrollida, tuleb need argumendid tagasi lükata.

166 Mis puudutab hageja kahtlusi seoses küsimusega, kas komisjoni uurimise ese hõlmab tema teatud tegevusvaldkondi või tooteid, siis on eespool punktis 41 meenutatud, et komisjon ei ole kohustatud edastama teabe nõudmise otsuse adressaadile kogu tema käsutuses olevat teavet eeldatavate rikkumiste kohta ning samuti ei saa teda kohustada esialgse uurimise staadiumis lisaks rikkumiste kahtlusele, mida ta kontrollida kavatseb, ära näitama, millised on tema käsutuses olevad kaudsed tõendid, st tõendid, mis on teda viinud kahtluseni, et võib olla toime pandud ELTL artikli 101 rikkumine. Selline kohustus seaks nimelt ohtu tasakaalu, mis on kehtestatud kohtupraktikaga uurimise tõhususe säilitamise ja asjaomase ettevõtja kaitseõiguste säilitamise vahel (14. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Cementos Portland Valderrivas *vs.* komisjon, T-296/11, EU:T:2014:121, punkt 37).

167 Lisaks tuleb täheldada, et hageja kinnitusel takistas talle etteheidetava tegevuse ebakindlus tal võtta enda kaitseks meetmeid, mida ta pidas vajalikuks, ja valmistada nii ette oma kaitset haldusmenetluse võistlevaks staadiumiks, kuid ta ei ole suutnud tõendada, et see ebakindlus rikkus pöördumatult tema kaitseõigusi.

168 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et vaidlustatud otsus, mis kuulub määrusega nr 1/2003 ette nähtud haldusmenetluse eeluurimise staadiumisse, on vastu võetud hageja kaitseõigusi järgides.

169 Järelikult tuleb teise väite teine osa tagasi lükata.

c) Teise väite kolmas osa, mille kohaselt on võimu kuritarvitatud

170 Hageja heidab komisjonile ette, et viimane kuritarvitas oma uurimispädevust ja viis tegelikult läbi üldise ja piirideta uurimise kõikide tema ja tema kõrgemate juhtide tegevuse suhtes, mida võib lausa pidada „teabe püügiks“, ja et vaidlustatud otsuse abil üritati kindlaks teha, kas hageja tegeles muu konkurentsivastase tegevusega või pani toime muid rikkumisi, sealhulgas väljaspool konkurentsiõiguse kohaldamisala. Sellega seoses väidab ta, et komisjoni uurimise esemeks olev tegevus on vaidlustatud otsuses sõnastatud ebamääraselt ning seal ei ole täpsustatud asjaomaseid turge, tegevusi ega potentsiaalseid konkurente, keda see tegevus võis kahjustada, ega ka seda, mille poolest erinevad konkurentsivastane väljatõrjumine ja toote omadustel põhinev väljatõrjumine.

171 Komisjon ja Saksamaa Liitvabariik vaidlevad hageja argumentidele vastu.

172 Tuleb tõdeda, et selle väiteosa põhjendamiseks esitatud hageja argumentidega soovitakse jällegi vastu vaielda komisjoni põhjendamiskohustuse täitmisele. Nii on argument komisjoni uurimise esemeks oleva tegevuse ebamäärasuse kohta ja argument, et määratlemata on jäetud konkurendid, keda uurimise esemeks olev tegevus väidetavalt kahjustab, esimese väite esimese etteheite raames põhjendamatuse tõttu juba tagasi lükatud. Mis puudutab argumente asjaolu kohta, et hageja tegevus ja turud, mida uurimine puudutab, ei ole vaidlustatud otsuses piisavalt täpsustatud, nagu ka konkurentsivastase väljatõrjumise ja toote omadustel põhineva

väljatõrjumise erinevuse temaatika, siis ei ole need argumendid niisugused, mille alusel saaks tuvastada komisjoni uurimispädevuse kuritarvitamise, kui arvestada esiteks menetluse staadiumi, milles vaidlustatud otsus vastu võeti ja eespool punktis 160 meenutatud kohtupraktikat, ning teiseks eespool punktides 38–46 meelde tuletatud komisjoni põhjendamiskohustuse ulatust.

173 Eeltoodust tuleneb, et teise väite kolmas osa ja seega teine väide tervikuna tuleb tagasi lükata.

4. Kolmas väide, et rikutud on õigust eraelu austamisele, proportsionaalsuse põhimõtet ja õigust heale haldusele

174 Kolmandas väites kinnitab hageja, et nõudes arvukate eraeluliste ja asjakohatute dokumentide esitamist, rikub vaidlustatud otsus harta artiklis 7 ning Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artiklis 8 sätestatud põhiõigust eraelu austamisele, proportsionaalsuse põhimõtet ja õigust heale haldusele.

175 Väide on jaotatud kolmeks osaks.

a) Kolmanda väite esimene osa, mille kohaselt on rikutud õigust eraelu austamisele

176 Hageja väidab, et rikutud on tema, tema töötajate ja teiste isikute õigust eraelu austamisele, mida kaitseb harta artikkel 7 ja EIÕK artikkel 8.

177 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus riivab põhjendamatult õigust eraelu austamisele EIÕK artikli 8 tähenduses. Nimelt tuleneb esiteks hagiavalduse iga väite põhjendamiseks esitatud argumentidest, et niisugust riivet ei ole õigusnormidega, st määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikega 3 ette nähtud. Teiseks ei ole vaidlustatud otsusel õiguspärast eesmärki, kuna komisjon palub selles esitada teavet, mille puhul ta ei saanud mõistlikult eeldada, et see aitab tal kindlaks teha, kas kahtlustatud tegevusega tegelikult tegeleti. Kolmandaks ei vasta see otsus EIÕK artiklis 8 nõutud vajalikkuse põhimõttele.

178 Komisjon ja Saksamaa Liitvabariik vaidlevad hageja argumentidele vastu.

179 Harta artikli 7 kohaselt on igaühel õigus sellele, et austataks tema era- ja perekonnaelu, kodu ja edastatavate sõnumite saladust.

180 EIÕK artikli 8 lõike 1 kohaselt on igaühel õigus sellele, et austataks tema era- ja perekonnaelu ja kodu ning sõnumite saladust.

181 Harta artikkel 7, mis käsitleb õigust era- ja perekonnaelu austamisele, sisaldab õigusi, mis vastavad EIÕK artikli 8 lõikega 1 tagatud õigustele. Seega tuleb harta artikli 52 lõike 3 kohaselt harta artiklile 7 anda sama tähendus ja ulatus, mis on EIÕK artikli 8 lõikel 1, nagu seda on tõlgendatud Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikas (17. detsembri 2015. aasta kohtuotsus WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, punkt 70).

182 Olgu märgitud, et harta artikli 52 lõike 1 kohaselt tohib hartaga tunnustatud õiguste ja vabaduste teostamist piirata ainult seadusega ning arvestades nimetatud õiguste ja vabaduste olemust. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võib piiranguid seada üksnes juhul, kui need on vajalikud ning vastavad tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.

183 Tuleb analüüsida, kas vaidlustatud otsuses on järgitud harta artiklit 7 ja kas selleks on täidetud harta artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimused.

1) Eraelu austamise riive õigusliku aluse olemasolu

184 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus kujutab endast õiguse eraelu austamisele õigusvastast riivet järgmistel põhjustel. Esiteks tuleneb hagiavalduse iga väite toetuseks esitatud argumentidest, et seda riivet ei ole seaduses, st määruse nr 1/2003 artikli 18 lõikes 3 ette nähtud. Teiseks toob kõigi vaidlustatud otsuses esitatud otsingusõnadele vastavate dokumentide edastamine komisjonile kaasa selles otsuses nimetatud haldajate isikuandmete andmise hageja teistele töötajatele ning nende sõpradele või nende pereliikmetele (edaspidi „vaidlusalused isikuandmed“). Kolmandaks väidab hageja, et teda ei saa kohustada edastama komisjonile teavet, mis ei ole uurimise seisukohast asjakohane. Ta väidab, et teda seda tegema kohustades minnakse vastuollu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1; parandused ELT 2016, L 314, lk 72 ja ELT 2018, L 127, lk 2) artikli 6 lõike 1 punktiga c, kuna neid andmeid töödeldakse õigusvastaselt, sest see ei ole vajalik seadusjärgse kohustuse täitmiseks selle sätte tähenduses.

185 Harta artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaselt peab õiguse eraelu austamisele piirang olema kõigepealt ette nähtud seadusega. Asjasse puutuval meetmel peab seega olema õiguslik alus (vt 28. mai 2013. aasta kohtuotsus Trabelsi jt *vs.* nõukogu, T-187/11, EU:T:2013:273, punkt 79 ja seal viidatud kohtupraktika).

186 Käesoleval juhul on see nii. Vaidlustatud otsus võeti vastu määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 alusel, mis annab komisjonile pädevuse nõuda otsusega ettevõtjatelt ja ettevõtjate ühendustelt teavet.

187 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argumendid, mille kohaselt on vaidlustatud otsus õigusvastane, kuna sellega kaasneb tema poolt isikuandmete ebaseaduslik töötlemine määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 tähenduses.

188 Kõigepealt tuleb märkida, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrust (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39), kohaldatakse selle määruse artikli 2 lõike 1 kohaselt isikuandmete töötlemise suhtes kõikides liidu institutsioonides ja organites, samas kui määrust 2016/679 kohaldatakse kõigi teiste füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, v.a selle määruse artikli 2 lõikes 2 ette nähtud juhtudel.

189 Seejärel on määruse 2016/679 artikli 6 lõikes 1 sätestatud:

„Isikuandmete töötlemine on seaduslik ainult juhul, kui on täidetud vähemalt üks järgmistest tingimustest, ning sellisel määral, nagu see tingimus on täidetud:

[…]

c) isikuandmete töötlemine on vajalik vastutava töötleja seadusjärgse kohustuse täitmiseks […]“.

190 Olgu meenutatud, et vaidlustatud otsuse artikkel 1 paneb hagejale määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 alusel kohustuse esitada selle otsuse lisades nimetatud dokumendid. Seega kujutab see otsus endast seadusjärgset kohustust määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 punkti c tähenduses.

191 Ülejäänud argumendid, mille hageja esitas hagiavalduse punktis 127, on üldsõnalised ja üksteisest eristamatud ning ei ole seega kooskõlas kodukorra artiklis 76 sätestatud nõuetega.

192 Lõpuks on määruse 2018/1725 artikli 5 lõike 1 punktis a sätestatud, et isikuandmete töötlemine liidu institutsioonide poolt on seaduslik, kui see „on vajalik avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks või liidu institutsiooni või organi avaliku võimu teostamiseks“.

193 Määrusega nr 1/2003 komisjonile antud pädevuse teostamine aitab seega toimida aluslepingutega ette nähtud konkurentsireeglistikul, mille järgimine on ettevõtjatele kohustuslik (vt 20. juuni 2018. aasta kohtuotsus České dráhy *vs.* komisjon, T-621/16, ei avaldata, EU:T:2018:367, punkt 105 ja seal viidatud kohtupraktika).

194 Kuna määrus nr 1/2003 annab komisjonile õiguse võtta vastu teabe nõudmise otsuseid, ei saa hageja väita, et vaidlustatud otsus kujutab endast riivet, mida ei ole ette nähtud seadusega harta artikli 52 lõike 1 tähenduses.

2) Liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvate eesmärkide taotlemine

195 Mis puudutab tingimust, et proportsionaalsuse põhimõtet järgides võib õiguse teostamise piiranguid seada üksnes juhul, kui need piirangud vastavad tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi, siis vaidleb hageja vastu sellele, et vaidlustatud otsus vastab sellistele eesmärkidele. Sellega seoses väidab ta, et komisjon nõuab sellise teabe esitamist, mille puhul ei saa ta mõistlikult eeldada, et see aitab tal kindlaks teha, et tegevusega, mille suhtes ta uurimist läbi viib, ka tegelikult tegeletakse.

196 Kohtupraktikast nähtub, et komisjonile määruse nr 1/2003 artikliga 18 antud pädevuse eesmärk on võimaldada komisjonil täita talle aluslepingutega pandud ülesannet tagada konkurentsieeskirjade järgimine siseturul. Nende eeskirjade eesmärk on vältida konkurentsimoonutusi, mis kahjustavad üldist huvi, eraldiseisvaid ettevõtjaid ja tarbijaid (vt analoogia alusel 20. juuni 2018. aasta kohtuotsus České dráhy *vs.* komisjon, T-621/16, ei avaldata, EU:T:2018:367, punkt 105 ja seal viidatud kohtupraktika).

197 Seega kujutab vaidlustatud otsus endast komisjonile määrusega nr 1/2003 antud pädevuse teostamise väljendust, mis – nagu on märgitud eespool punktis 193 – aitab toimida aluslepingutega soovitud konkurentsireeglistikul, mille järgimine on ettevõtjatele kohustuslik.

198 Seega vastab vaidlustatud otsus vastupidi hageja väidetele liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele.

3) Õiguse eraelu austamisele põhisisu järgimine

199 Hageja ei väida, et vaidlustatud otsus kahjustab harta artikli 7 tähenduses õiguse eraelu austamisele põhisisu.

4) Eraelu austamise riive proportsionaalsus

200 Olgu meenutatud, et proportsionaalsuse põhimõtte järgimine nõuab, et piirangud, mida liidu õigusaktid võivad hartaga tagatud õigustele ja vabadustele seada, ei läheks kaugemale sellest, mis on taotletavate eesmärkide saavutamiseks või teiste isikute õiguste ja vabaduste kaitsmiseks sobiv ja vajalik, võttes arvesse, et juhul kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem koormavat meedet, ning tekitatavad ebamugavused ei tohi olla seatud eesmärke arvestades ülemäära suured (vt 26. aprilli 2022. aasta kohtuotsus Poola *vs.* parlament ja nõukogu, C-401/19, EU:C:2022:297, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).

201 Seega tuleb vaidlustatud otsusega põhjustatud eraelu austamise riive proportsionaalsuse analüüsimiseks enne huvide kaalumist kontrollida, kas see riive on asjakohane ja vajalik, et saavutada liidu taotletavad üldise huvi eesmärgid.

i) Riive sobivus

202 Käesolevas asjas tuleb eespool punkte 110, 196 ja 197 arvestades asuda seisukohale, et selline teabenõue nagu vaidlustatud otsus on sobiv meede komisjoni seatud üldise huvi eesmärkide saavutamiseks.

ii) Riive vajalikkus

203 Hageja esitab mitu argumenti teemal, kas vaidlustatud otsus läheb kaugemale sellest, mis on vajalik sellega taotletavate üldise huvi eesmärkide saavutamiseks.

– *Virtuaalse andmeruumi menetluse ebapiisav kaitsetase*

204 Hageja väidab, et komisjoni poolt muutmisotsuses vastu võetud virtuaalse andmeruumi menetlus ei võimalda piisavalt kaitsta tema ja teiste andmesubjektide õigust eraelu austamisele. Sellega seoses väidab ta esiteks, et nimetatud menetlus võimaldab komisjoni ametnikel vaidlusaluseid isikuandmeid põgusalt uurida, rikkudes andmesubjektide õigust eraelu austamisele, ning see võib tekitada neile olulist kahju. Teiseks ei muuda see menetlus kohustust – mis on vastuolus nende isikute õigusega eraelu austamisele – edastada komisjonile selliseid andmeid nagu vaidlusalused isikuandmed, mis ei ole komisjoni uurimise seisukohast asjasse puutuvad. Hageja väidab sellega seoses, et võimalik on proportsionaalne lähenemine, mis heastab vaidlustatud otsuse õigusvastasuse kas muude või täiendavate meetmete vastuvõtmise teel.

205 Olgu märgitud, et pärast 29. oktoobri 2020. aasta kohtumääruse Facebook Ireland *vs.* komisjon (T-451/20 R, ei avaldata, EU:T:2020:515) vastuvõtmist võttis komisjon 11. detsembril 2020 vastu muutmisotsuse. Selle otsusega kehtestas komisjon erimenetluse dokumentide suhtes, mille hageja pidi esitama vaidlustatud otsuse alusel, kuid mis esmapilgul ei olnud seotud tema äritegevusega ja mis sisaldasid tundlikke isikuandmeid (edaspidi „kaitstud dokumendid“).

206 Muutmisotsuse artikkel 3 näeb ette, et vaidlustatud otsuse I.A lisa punkti 9 lisatakse alapunktid o ja p, mis on sõnastatud järgmiselt:

„9 o) kaitstud dokumendid edastatakse komisjonile eraldi elektroonilisel andmekandjal. Need dokumendid pannakse seejärel virtuaalsesse andmeruumi, millele on juurdepääs võimalikult vähestel uurimise eest vastutava rühma liikmetel koos (virtuaalselt või füüsiliselt) osalevate sama arvu Facebooki advokaatidega. Uurimise eest vastutava rühma liikmed analüüsivad ja valivad välja asjakohased dokumendid, andes samas Facebooki advokaatidele võimaluse avaldada nende kohta arvamust, enne kui asjakohasteks peetavad dokumendid lisatakse toimikusse. Juhul, kui dokumendi määratlemise osas tekib eriarvamus, on Facebooki advokaatidel õigus selgitada eriarvamusele jäämise põhjuseid. Jätkuvate erimeelsuste korral võib Facebook Ireland paluda erimeelsuste lahendamist komisjoni konkurentsi peadirektoraadi teabe, kommunikatsiooni ja meedia eest vastutaval direktoril;

9 p) kaitstud dokumente võib komisjonile edastada puhastatud versioonis, kust asjaomaste isikute nimed ja nende identifitseerimist võimaldav teave on kustutatud. Komisjoni taotlusel – mis peab olema põhjendatud uurimise jaoks vajalikkusega – tuleb kaitstud dokumendid, mis edastati puhastatud versioonis, saata komisjonile nende täielikus puhastamata versioonis.“

207 Olgu meenutatud, et määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 punkti c kohaselt töötleb hageja isikuandmeid seaduslikult, kui ta edastab komisjonile neid andmeid sisaldavaid dokumente, mida vaidlustatud otsusega temalt nõutakse.

208 Lisaks, nagu on meenutatud eespool punktis 192, töötlevad liidu institutsioonid määruse 2018/1725 artikli 5 lõike 1 punkti a alusel isikuandmeid seaduslikult, kui see on vajalik avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks või nende institutsioonide avaliku võimu teostamiseks.

209 Lisaks väitis hageja, ilma et komisjon sellele vastu vaidleks, et teatavad dokumendid, mis saadi tulemuseks pärast vaidlustatud otsuses märgitud otsingusõnade kasutamist ja mis tuli seega selle otsuse alusel esitada, sisaldavad tundlikke isikuandmeid.

210 Sellised andmed võivad kuuluda määruse 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja määruse 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 silmas peetud andmete hulka.

211 Määruse 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja lõike 2 punktis g ning määruse 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 ja lõike 2 punktis g on samas sõnastuses ette nähtud järgmist:

„1. Keelatud on töödelda isikuandmeid, millest ilmneb rassiline või etniline päritolu, poliitilised vaated, usulised või filosoofilised veendumused või ametiühingusse kuulumine, geneetilisi andmeid, füüsilise isiku kordumatuks tuvastamiseks kasutatavaid biomeetrilisi andmeid, terviseandmeid või andmeid füüsilise isiku seksuaalelu ja seksuaalse sättumuse kohta.

2. Lõiget 1 ei kohaldata, kui kehtib üks järgmistest asjaoludest:

[…]

g) töötlemine on vajalik olulise avaliku huviga seotud põhjustel liidu õiguse alusel ning on proportsionaalne saavutatava eesmärgiga, austab isikuandmete kaitse õiguse olemust ja tagatud on sobivad ja konkreetsed meetmed andmesubjekti põhiõiguste ja huvide kaitseks […]“.

212 Määruse 2016/679 artikli 9 lõike 2 punktis g ja määruse 2018/1725 artikli 10 lõike 2 punktis g on seega ette nähtud, et nende lõigetes 1 osutatud isikuandmete töötlemiseks peavad olema täidetud kolm tingimust. Esiteks peab töötlemine teenima olulist avalikku huvi, mille alus tuleneb liidu õigusest. Teiseks peab töötlemine olema selle avaliku huvi elluviimiseks vajalik. Kolmandaks peab liidu õigus olema proportsionaalne taotletava eesmärgiga, austama isikuandmete kaitse õiguse olemust ning tagama sobivad ja konkreetsed meetmed andmesubjekti põhiõiguste ja huvide kaitseks.

213 Hageja ei väida, et nendes sätetes ette nähtud tingimusi on rikutud, mistõttu Üldkohus ei ole kohustatud kontrollima, kas vaidlustatud otsus on nende sätetega kooskõlas. Siiski on need sätted asjakohased hindamaks, kas vaidlustatud otsus vastab kolmandale tingimusele, mis on sätestatud harta artikli 52 lõikes 1, st kas otsus läheb kaugemale sellest, mis on vajalik sellega taotletavate üldise huvi eesmärkide saavutamiseks.

214 Esimese tingimuse kohta on eespool punktis 202 meenutatud, et selline teabenõue nagu vaidlustatud otsus on sobiv meede komisjoni taotletavate üldise huvi eesmärkide saavutamiseks.

215 Teise tingimuse kohta nähtub teise väite esimese osa analüüsist, et komisjon on eespool punktis 114 meenutatud kohtupraktikat arvestades piisavalt tõendanud nõutavat seost vaidlustatud otsusega välja nõutud teabe ja selles otsuses mainitud kahtlustatavate rikkumiste vahel. Seega on vaidlustatud otsusele kaasnev isikuandmete töötlemine vajalik taotletava olulise avaliku huvi elluviimiseks.

216 Kolmanda tingimuse kohta tuleb märkida, et määruse 2018/1725 artikkel 5 piiritleb liidu institutsioonide pädevuse töödelda isikuandmeid, nähes eelkõige lõike 1 punktis a ette, et töötlemine on lubatud, kui see on vajalik üldistes huvides oleva ülesande täitmiseks või sellele institutsioonile antud avaliku võimu teostamiseks. Lisaks nähtub eespool punktist 74, et pärast kirjavahetust hagejaga võttis komisjon tagasi varasema teabenõude ja võttis vastu vaidlustatud otsuse, mis sisaldab väiksemat hulka otsingusõnu ja puudutab väiksemat hulka haldajaid, et vähendada otsingutulemuste arvu ja piirata leitud sisekasutuseks mõeldud dokumentide esitamist. Selle tulemusel vähenes isikuandmeid sisaldavate dokumentide arv või isegi muutmisotsuse tähenduses nende kaitstud dokumentide arv, mille hageja pidi esitama. Lõpuks, nagu nähtub viimati nimetatud otsuse põhjendusest 3, on virtuaalse andmeruumi menetluse eesmärk see, et toimikusse lisataks üksnes need kaitstud dokumendid, mille puhul on pärast nende sellises andmeruumis läbivaatamist kindlaks tehtud, et need on komisjoni uurimise jaoks tõesti asjakohased. Lisaks ei väida hageja, et vaidlustatud otsus kahjustab harta artikli 7 tähenduses õiguse eraelu austamisele põhiolemust.

217 Samuti, nagu nähtub vaidlustatud otsuse I.A lisa punkti 9 alapunktidest o ja p, tuleb kaitstud dokumendid edastada komisjonile eraldi elektroonilisel andmekandjal teistest taotletud dokumentidest eraldi. Lisaks saab virtuaalset andmeruumi, kuhu need dokumendid seejärel paigutatakse, kasutada vaid võimalikult väike hulk uurimist läbi viiva meeskonna liikmeid, kui virtuaalselt või füüsiliselt osaleb läbivaatamisel sama arv hageja advokaate. Liiatigi on hageja advokaatidel võimalus kommenteerida dokumente, mida uurimise eest vastutava meeskonna liikmed peavad asjakohasteks, enne nende dokumentide toimikusse lisamist. Veel näeb

vaidlustatud otsuse I.A lisa punkti 9 alapunkt o ette, et kui dokumendi määratluse osas kokkuleppele ei jõuta, on hageja advokaatidel õigus selgitada oma eriarvamuse põhjusi ning erimeelsuste jätkumise korral võib hageja paluda lahendust komisjoni konkurentsi peadirektoraadi teabe, kommunikatsiooni ja meedia eest vastutavalt direktorilt. Vaidlustatud otsuse I.A lisa punkti 9 alapunkt p näeb ka ette, et kaitstud dokumente võib komisjonile edastada puhastatud versioonis, kust asjaomaste isikute nimed ja nende identifitseerimist võimaldav teave on kustutatud ning ainult komisjoni taotlusel – mis peab olema põhjendatud uurimise jaoks vajalikkusega – tuleb kaitstud dokumendid, mis edastati puhastatud versioonis, saata komisjonile täielikus, puhastamata versioonis.

218 Seega ei lähe vaidlustatud otsuse I.A lisa punkti 9 alapunktides o ja p ette nähtud meetmed kaugemale sellest, mis on vajalik vaidlustatud otsusega taotletavate eesmärkide saavutamiseks, ning nendega tekitatavad ebamugavused ei ole ebaproportsionaalsed võrreldes taotletavate eesmärkidega eespool punktis 200 viidatud kohtupraktika tähenduses.

219 Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud otsus ei lähe osas, milles see näeb ette virtuaalse andmeruumi menetluse, kaugemale sellest, mis on vajalik sellega taotletavate üldise huvi eesmärkide saavutamiseks, milleks on aidata kaasa sellele, et toimiks aluslepingutega soovitud konkurentsireeglistik, mille järgimine on ettevõtjatele kohustuslik.

220 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argumendid, mille eesmärk on välja pakkuda proportsionaalne lähenemine, mida oleks saanud vaidlustatud otsuses kasutada kas muude või täiendavate meetmete abil. Hageja sõnul oleks komisjon pidanud lubama tema advokaatidel kontrollida, kas komisjoni välja nõutud dokumendid on uurimise seisukohast asjakohased, ning lubama määratleda ja kirjeldada komisjonile edastatavas dokumendis tundlikke isikuandmeid sisaldavaid dokumente, neid dokumente endid edastamata. Komisjon oleks võinud küsida või oleks isegi pidanud küsima puudutatud isikutelt nõusolekut enne asjasse puutuvate dokumentide talle edastamist.

221 Mis puudutab hageja advokaatide sekkumist väljanõutud dokumentide asjakohasuse hindamise protsessi, siis esiteks on eespool punktis 113 meenutatud, et komisjoni ülesanne on hinnata, kas teave on konkurentsieeskirjade rikkumise tuvastamiseks vajalik. Teiseks väidavad komisjon ja Saksamaa Liitvabariik õigesti, et kui uurimise all olev ettevõtja või tema advokaadid võiksid ise kindlaks määrata, millised dokumendid on nende arvates komisjoni uurimise jaoks asjakohased, kahjustaks see oluliselt komisjoni uurimisvolitusi, tekitades ohu, et võimalikud asjasse puutuvad dokumendid jäetakse kõrvale ja neid üldse ei esitatagi komisjonile, ning seda ei oleks võimalik ka kontrollida.

222 Mis puudutab andmesubjektide nõusolekut kaitstud dokumentide edastamiseks komisjonile, siis esiteks, nagu on meenutatud eespool punktides 189 ja 190, näeb määruse 2016/679 artikli 6 lõige 1 ette, et isikuandmete töötlemine on seaduslik, kui vähemalt üks selles lõikes nimetatud kuuest tingimusest on täidetud. Isikuandmete töötlemine, mis kaasneb komisjonile tema välja nõutud dokumentide esitamisega, on aga õiguspärane, kuna see on määruse 2016/679 artikli 6 lõike 1 punkti c tähenduses vajalik seadusjärgse kohustuse täitmiseks ja hageja peab seda järgima. Järelikult ei ole nende isikute nõusolek, kelle isikuandmeid töödeldakse, selle määruse artikli 6 lõike 1 punkti a alusel nõutav. Teiseks ei ole selline nõusolek määruse 2018/1725 artikli 5 lõike 1 punkti a kohaselt tingimus, mis peab olema täidetud, et andmete töötlemine komisjoni poolt kas avaliku huvi ülesande täitmise või talle usaldatud avaliku võimu teostamise raames – millega on tegemist määrusel nr 1/2003 põhineva uurimise puhul – oleks õiguspärane.

223 Järelikult ei too hageja oma argumentides välja vähem piiravaid meetmeid, mida komisjon oleks pidanud võtma. Eeltoodust tuleneb, et hageja argumendid tuleb tagasi lükata.

– *Teatud liiki dokumentide väljajätmine virtuaalsest andmeruumist*

224 Hageja heidab komisjonile ette, et viimane ei lisanud virtuaalse andmeruumi menetluse kohaldamisalasse dokumente, mis olid seotud küll tema äritegevusega, kuid sisaldasid ka tundlikke isikuandmeid. See on vastuolus põhimõttega, et eraelu austamise kohustus on kohaldatav ka töökohast peetud kirjavahetusele, mis toimub ärisuhtluse raames. Hageja toob välja kaheksa dokumenti, mis võivad sellesse kategooriasse kuuluda.

225 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu ja väidab, et ta määratles ja piiritles virtuaalse andmeruumi menetluse vastavalt 29. oktoobri 2020. aasta kohtumääruse Facebook Ireland *vs.* komisjon (T-451/20 R, ei avaldata, EU:T:2020:515) resolutsioonile.

226 Kõigepealt tuleb märkida, et küsimust, kas tundlikke isikuandmeid sisaldav dokument on seotud hageja äritegevusega või mitte, mistõttu seda kas tuleb töödelda või mitte virtuaalse andmeruumi menetluse kohaselt, hindab konkreetselt esimesena hageja. Nimelt ei ole komisjonil võimalik kontrollida hageja sellekohast hinnangut enne kõnealuse dokumendiga tutvumist kas virtuaalse andmeruumi menetluses või väljaspool seda. Ta saab üksnes hiljem hagejat karistada tema kohustuste täitmata jätmise eest.

227 Hageja sõnul sisaldab üks kõnealustest dokumentidest [*konfidentsiaalne*] isiklikke poliitilisi arvamusi, mis esinevad läbisegi teabega tema äritegevuse kohta. Tuleb täheldada, et see dokument on e-kiri, milles hageja töötaja [*konfidentsiaalne*] teatab, et ta osales [*konfidentsiaalne*] korraldatud hommikusöögil, väljendades seal tulevaste valimiste teemal toetust [*konfidentsiaalne*]. Hageja ei ole siiski määratlenud, milline on selles dokumendis esinev teavet tema äritegevuse kohta ja sellist teavet sellest dokumendist ka ei nähtu. Samuti ei nähtu sellest, et e-kirja koostaja osales viidatud hommikusöögil hageja [*konfidentsiaalne*] töötajana. Seega ei ole tõendatud, et see dokument jääb virtuaalse andmeruumi menetluse kohaldamisalast välja.

228 Muude dokumentide kohta, millele hageja tugineb, tuleb märkida järgmist.

229 Nende dokumentide hulgast toob hageja esile neli dokumenti, mis puudutavad tema tööjõudu, eelkõige hindamist, haigusi või kaebusi ning mis sisaldavad väidetavalt väga isiklikku suhtlust [*konfidentsiaalne*] vahel nende sõprade ja perekondade teemal, läbisegi suhtlemisega nende äritegevuse teemal.

230 Esimene dokument on [*konfidentsiaalne*] poolt kolleegidele saadetud e-kiri, milles on kirjeldatud vanemaks olemise probleeme seoses tema teismeliste lastega ja mis kajastab seoses samade probleemidega ühe teise isiku isiklikku juhtumit. Hageja ei ole tõendanud, et see e-kiri sisaldas määruse 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja määruse 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 silmas peetud andmeid.

231 Sama kehtib ka teise dokumendi kohta, mis sisaldab hageja töötaja enda hinnangut oma töö tulemustele. Ainsad isikuandmed, millele hageja tugineb, on nimelt nii asjaomase isiku soov reisida rohkem kui ka selle isiku subjektiivset laadi arvamus ühe teise isiku eraelu kohta, ilma et oleks viidatud konkreetsetele andmetele või faktilistele asjaoludele.

232 Ka kolmandas dokumendis, mis on [*konfidentsiaalne*] vaheline suhtlus e-kirjade kujul, leiab üks neist, et teatud töötaja peaks jõulisemalt väljendama oma veendumusi ühes tööküsimuses, mis puudutas hageja äritegevust. Hageja ei ole näidanud, et see dokument sisaldab määruse 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja määruse 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 silmas peetud andmeid.

233 Lõpuks ei ole hageja neid andmeid välja toonud ka neljandas dokumendis, milleks on tema juurde tööle tulla soovinud isiku elulookirjeldus.

234 Lisaks tugineb hageja kahele dokumendile, mis puudutavad tema ja [*konfidentsiaalne*] tegevust poliitikas ning mis ei ole seotud komisjoni uurimise esemega.

235 Esimene dokument sisaldab e-kirjavahetust hageja töötajate [*konfidentsiaalne*] vahel, milles arutatakse eelkõige äriküsimusi seoses majandustegevusega konkreetses riigis. Hageja ei ole siiski välja toonud, millised on selles kirjavahetuses esinevad andmed, mis kuuluvad määruse 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja määruse 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 silmas peetud andmete hulka.

236 Hageja ei ole määratlenud neid andmeid ka teises, [*konfidentsiaalne*] koostatud dokumendis, milles kajastatakse viimase tegevust poliitilistes küsimustes, mis ei ole seotud komisjoni uurimise esemega.

237 Hageja tugineb viimaks veel ühele dokumendile, mis viitab aruteludele tema esindajate ja poliitikute vahel sellistes küsimustes nagu terrorismivastane võitlus ja kuritegevuse ennetamine. Tuleb tõdeda, et see dokument on, nagu väidab hageja, sisekasutuseks mõeldud e-kiri, mis sisaldab kokkuvõtet koosolekust, kus osales mõni hageja esindaja ja mis oli pühendatud koostööle võitluses laste seksuaalse ärakasutamise vastu. See e-kiri sisaldab ühe selles võitluses osaleva organisatsiooni ametlikku teadaannet ning väljavõtteid niisuguste täidesaatva võimu organite edastatud teadetest, kes olid samuti selles võitluses tegevad. Hageja ei ole tõendanud, et selles e-kirjas esines määruse 2016/679 artikli 9 lõikes 1 ja määruse 2018/1725 artikli 10 lõikes 1 silmas peetud andmeid.

238 Lõpuks ei saa hageja ka üksnes muutmisotsuse vastuvõtmisest järeldada, et selliste dokumentide esitamine, mis sisaldavad isikuandmeid, mida ei ole hinnatud virtuaalse andmeruumi menetluses, rikub tema ja puudutatud isikute õigust eraelu austamisele.

239 Sellest tuleneb, et hageja argumendid tuleb tagasi lükata.

– *Virtuaalse andmeruumi kasutamise tõttu tekkiv ebaproportsionaalne töömaht*

240 Hageja väidab, et virtuaalse andmeruumi menetlus paneb talle asjasse puutuvate dokumentide esitamise tähtaega arvestades ebaproportsionaalse töökoormuse võrreldes komisjoni uurimise vajadustega. Nimelt toovad nimetatud menetluse vajadused kaasa selle, et ta peab puhastama vaidlusalustest isikuandmetest [*konfidentsiaalne*] dokumenti, mis võivad olla eriti asjasse puutumatud.

241 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

242 Olgu meenutatud, et vaidlustatud otsuse I.A lisa punkti 9 alapunktis p on ette nähtud, et „[k]aitstud dokumente võib komisjonile edastada puhastatud versioonis, kust asjaomaste isikute nimed ja nende identifitseerimist võimaldav teave on kustutatud“.

243 Sellest järeldub, et asjaomaste isikute nimede kustutamine on hagejale antud võimalus, kuid see ei ole tema kohustus, mistõttu võib ta need ka kustutamata jätta. Seega ei saa ta põhjendatult väita, et vaidlustatud otsus tekitab talle selles osas ebaproportsionaalse töökoormuse.

244 Eeltoodust tuleneb, et hageja ei ole tõendanud vaidlustatud otsuse I.A lisa punkti 9 alapunktides o ja p ette nähtud virtuaalse andmeruumi menetluse mingitki õigusvastasust.

iii) Uurimise vajaduste ja hageja õiguste kaitse kaalumata jätmine

245 Hageja heidab komisjonile ette, et ta ei kaalunud vajadust koguda andmeid oma uurimise jaoks ning vajadust kaitsta tema ja puudutatud isikute õigust eraelu austamisele. Hageja leiab nimelt, et selline kaalumine oleks pidanud andma tulemuseks komisjoni loobumise nõuda kõigi vaidlustatud otsuses viidatud otsingusõnade kasutamise tulemusel välja otsitud dokumentide esitamist, samas kui hageja oli talle tõendanud, et paljud dokumendid ei olnud tema uurimise jaoks asjakohased.

246 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

247 Käesolevas asjas nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 17–26, et pärast 11. novembri 2019. aasta teabe nõudmise otsust ja vastuseks hageja 20. novembri 2019. aasta taotlusele, milles paluti, et komisjon vaataks ümber teabenõudega hõlmatud otsingusõnade ja haldajate arvu, arutasid hageja ja komisjon muu hulgas taotletud teabe piiritlemist. Nii palus komisjon 6. detsembril 2019 hagejal edastada talle otsingutulemuste arv iga otsingusõna ja haldaja kohta, et ta saaks kontrollida, kas tuleb muuta otsingusõnu või haldajate loetelu. Nagu aga nähtub vaidlustatud otsuse põhjendusest 27, pidas komisjon vajalikuks 11. novembri 2019. aasta otsust muuta muu hulgas selleks, et vähendada otsingusõnade arvu, haldajate loetelu ja otsingutulemusi ning piirata sisekasutuseks mõeldud dokumentide esitamist.

248 Tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuses vähendas komisjon oluliselt nende otsingusõnade arvu, mille kasutamist ta nõudis, ja puudutatud haldajate arvu – nimelt oli see arv 11. novembri 2019. aasta otsuses 58, mida vähendati kolmele, ning hageja ise nimetab seda arvu „väikseks“. Selle vähendamise tagajärjel, mida hageja ei ole vaidlustanud, vähenes kindlasti nende dokumentide arv, mis tuli vastavalt nõutule komisjonile edastada. Haldajate arvu vähendamine ja arv, mis vaidlustatud otsuses lõpuks fikseeritakse, on kaudsed tõendid selle kohta, et komisjon kaalus uurimise vajadusi ning hageja ja nende isikute õigusi, kelle isikuandmed võivad vaidlustatud otsuse alusel nõutud teabes sisalduda.

249 Lisaks, arvestades eespool punktides 43 ja 112–114 meenutatud komisjoni kaalutlusõigust seoses teabega, mille esitamist ta võib nõuda, ei piisa asjaolust, et dokumendid võivad lõpuks osutuda uurimise seisukohast asjakohatuks selleks, et tõendada teabenõude ebaproportsionaalsust või põhjendamatut laadi või et ei ole kaalutud uurimise vajadust või hageja ja nende isikute õigusi, kelle isikuandmed võivad kajastuda vaidlustatud otsusega nõutud teabes.

250 Lõpuks piisab osas, milles hageja tugineb EIK 2. aprilli 2015. aasta otsusele Vinci Construction ja GTM Génie Civil et Services *vs.* Prantsusmaa (CE:ECHR:2015:0402JUD006362910), kui märkida, et see kohtuasi puudutas võimalust nõuda kontrollitoimingute käigus advokaadi ja tema kliendi teabevahetuse konfidentsiaalsuse tõhusat kontrolli. Käesolevas asjas ei näe aga vaidlustatud otsus ette, et komisjonile tuleb esitada hageja või mis tahes muu isiku ja tema advokaatide vahelise teabevahetuse sisu.

251 Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja ei ole tõendanud, et vaidlustatud otsuses ei ole kaalutud komisjoni uurimise vajadusi ning tema ja puudutatud isikute õigust eraelu austamisele.

5) Ametisaladuse ebakohasus või ebapiisavus

252 Hageja väidab, et komisjoni teenistujatele ELTL artikli 339 ja määruse nr 1/2003 artikli 28 lõike 1 alusel kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus ei anna neile esiteks õigust tutvuda igasuguste piiranguteta vaidlusaluste isikuandmetega ja teiseks ei paku see iseenesest piisavat tagatist, mis võimaldaks tõhusalt kaitsta puudutatud isikute eraelu ja nende isikuandmeid.

253 Hageja väidab samuti, et uurimise jaoks asjakohatuid dokumente võib kasutada ebaseaduslikel eesmärkidel, nagu praeguse uurimise raamide laiendamine või mõne muu uurimise algatamine, ja need võivad lausa levida väljaspool uurimise eest vastutavate komisjoni teenistujate piiratud ringi. Neid dokumente võidakse edastada kolmandatele isikutele vastuseks võimalikele toimikuga tutvumise taotlustele, samamoodi võivad need muutuda automaatselt kohtutele kättesaadavaks. Samuti võib hageja olla kohustatud edastama need dokumendid isikutele, kes on tema vastu hagi esitanud Ameerika Ühendriikide kohtutele. Vaidlusaluseid isikuandmeid võidakse seega edastada paljudele isikutele väljaspool komisjoni, rikkudes andmesubjektide õigust eraelu puutumatusele.

254 Komisjon, keda toetab Saksamaa Liitvabariik, vaidleb hageja argumentidele vastu.

255 Tuleb meenutada, et komisjoni ametnikel ja teenistujatel on ELTL artikli 339 ja määruse nr 1/2003 artikli 28 alusel range ametisaladuse hoidmise kohustus. Need sätted keelavad komisjoni ametnikel avalikustada teabenõudele vastuseks saadud teavet, millele laieneb ametisaladuse kaitse, või kasutada seda muul eesmärgil kui see, milleks see on saadud. Lisaks on komisjoni ametnikel ja teenistujatel kohustus täita Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklit 17, mis käsib neil hoiduda – muu hulgas pärast teenistusest lahkumist – „tööülesannete täitmisel saadud teabe loata avaldamisest, kui seda teavet ei ole juba avaldatud või kui see pole kättesaadav avalikkusele“.

256 Ei ELTL artikkel 339 ega määruse nr 1/2003 artikkel 28 ei sätesta selgelt, millist teavet peale ärisaladuste ametisaladus hõlmab. Seejuures ei saa määruse nr 1/2003 artikli 28 lõikest 2 järeldada, et avaldada ei ole lubatud mis tahes teavet, mis on saadud nimetatud määruse alusel, v.a teave, mille avaldamine on määruse artikli 30 alusel kohustuslik. Nimelt keelavad nii ELTL artikkel 339 kui ka määruse nr 1/2003 artikkel 28 – mis seda esmase õiguse sätet ettevõtjatele kohaldatavate konkurentsieeskirjade valdkonnas täiendab ja rakendab – üksnes sellise teabe avalikustamise, millele selle laadi tõttu laieneb ametisaladus (vt 28. jaanuari 2015. aasta kohtuotsus Akzo Nobel jt *vs.* komisjon, T-345/12, EU:T:2015:50, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika).

257 Ametisaladus hõlmab peale ärisaladuse ka teavet, mis on teada vaid piiratud arvule isikutele ja mille avalikustamine võib tekitada tõsist kahju kas seda teavet andnud isikule või kolmandatele isikutele. Lõpuks on vajalik, et huvid, mida kõnealuse teabe avalikustamine võib kahjustada, oleksid objektiivselt kaitsmist väärt (vt 15. juuli 2015. aasta kohtuotsus Pilkington Group *vs.* komisjon, T-462/12, EU:T:2015:508, punkt 45 ja viidatud kohtupraktika).

258 Esimesena, mis puudutab hageja argumenti, et komisjoni teenistujate ametisaladuse hoidmise kohustus ei anna neile õigust ilma piiranguteta tutvuda vaidlusaluste isikuandmetega, siis on eespool punktis 192 meenutatud, et määruse 2018/1725 artikli 5 lõike 1 punkti a kohaselt on isikuandmete töötlemine liidu institutsioonide poolt seaduslik, kui see on vajalik avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks või liidu institutsiooni või organi avaliku võimu teostamiseks.

259 Teisena, mis puudutab argumenti, et ametisaladusega seotud kohustused ei kujuta endast piisavat tagatist andmesubjektide eraelu ja nende isikuandmete tõhusaks kaitsmiseks, siis tuleb tõdeda, et see argument ei ole tõendatud ning miski ei anna *a priori* alust eeldada, et komisjon ei taga ajal, mil see vajalikuks osutub, enda ja tema teenistujate kohustuste täitmist vastavalt ELTL artiklile 339, määruse nr 1/2003 artiklile 28 ja ametnike personalieeskirjade artiklile 17 (vt selle kohta analoogia alusel 12. detsembri 1991. aasta kohtuotsus SEP *vs.* komisjon, T-39/90, EU:T:1991:71, punkt 58).

260 Kolmandana, mis puudutab argumenti, et saadud dokumente võidakse kasutada väidetavalt õigusvastasel eesmärgil, nagu praeguse uurimise eseme laiendamine või teise uurimise algatamine, siis tuleb meenutada kahte järgmist põhimõtet. Esiteks takistavad ELTL artiklist 339 ja määruse nr 1/2003 artiklist 28 tulenevad kohustused komisjoni teenistujatel kasutada teabenõudele vastuseks saadud teavet muul eesmärgil kui see, milleks seda küsiti. Teiseks on teabenõude eesmärk võimaldada komisjonil koguda teavet ja dokumente, mis on vajalikud konkreetse faktilise ja õigusliku olukorra tegelikkusele vastavuse ja ulatuse kontrollimiseks (vt selle kohta 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus HeidelbergCement *vs.* komisjon, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punkt 37), ilma et see piiraks komisjoni õigust muuta läbiviidava uurimise ulatust olenevalt saadud teabest.

261 Nimelt on Üldkohus kinnitanud teabe nõudmise otsuse kohta, mis võetakse vastu pärast vastuväiteteatist, et aluslepingust tulenevate konkurentsieeskirjade kohaldamise haldusmenetlusele on omane see, et komisjonil on võimalik saata pärast vastuväiteteatise saatmist täiendavaid teabenõudeid, et vajaduse korral osa vastuväiteid tagasi võtta või uusi vastuväiteid lisada (30. septembri 2003. aasta kohtuotsus Atlantic Container Line jt *vs.* komisjon, T-191/98 ja T-212/98–T-214/98, EU:T:2003:245, punkt 121, ja 9. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Qualcomm ja Qualcomm Europe *vs.* komisjon, T-371/17, ei avaldata, EU:T:2019:232, punkt 76).

262 Arvestades määruse nr 1/2003 alusel toimuva haldusmenetluse jagunemist kaheks eraldiseisvaks ja üksteisele järgnevaks staadiumiks, mida meenutati eespool punktis 159, kehtivad eeltoodud kaalutlused veelgi enam teabe nõudmise otsuse vastuvõtmisele eeluurimise staadiumis, nagu käesolevas asjas, st enne vastuväiteteatise vastuvõtmist. Sellega seoses tuleb meenutada, et esialgse uurimise staadiumi eesmärk on võimaldada komisjonil koguda kokku kõik asjasse puutuvad tõendid võimaliku konkurentsieeskirjade rikkumise toimepanemise või selle puudumise kohta ja võtta esialgne seisukoht menetluse suuna ja edasise kulgemise kohta.

263 Seega ei saa hageja tulemuslikult tugineda väidetavale ohule, et komisjon võib vaidlustatud otsusele vastuseks esitatud teatud dokumente kasutada selleks, et laiendada praeguse uurimise eset või algatada teine uurimine.

264 Neljandana, mis puudutab hageja argumente, mille kohaselt dokumendid, mis ei ole uurimise seisukohast asjakohased või mis sisaldavad selliseid andmeid nagu vaidlusalused isikuandmed, võivad levida laiemalt väljapoole komisjoni, siis tuleb tõdeda, et need argumendid puudutavad hüpoteetilisi olukordi, nagu kolmandate isikute võimalikud toimikuga tutvumise taotlused ja väidetavalt automaatne dokumentide esitamine kohtutele, ning et need ei ole tõendatud.

265 Eespool punktides 200–264 esitatud kaalutlustest tuleneb, et hageja ei ole tõendanud, et vaidlustatud otsus kujutab endast tema või tema töötajate või muude isikute õiguste põhjendamatut riivet. Järelikult tuleb kolmanda väite esimene osa kõrvale lükata.

b) Kolmanda väite teine osa, mis puudutab proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist

266 Hageja heidab komisjonile ette proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist. Ta väidab, et selle põhimõtte rikkumine tuleneb esiteks talle pandud kohustusest esitada virtuaalsesse andmeruumi paigutamiseks dokumente, mis sisaldavad tundlikke isikuandmeid, teiseks kohustusest esitada samal eesmärgil dokumente, mis sisaldavad nii ärilisi kui isikuandmeid, kolmandaks sellest, et on olemas meetodeid, mis kaitstud dokumentide asjakohasuse hindamisel kaitsevad isikute eraelu paremini kui virtuaalsed andmeruumid, ning neljandaks sellest, et asjasse puutuvate dokumentide anonüümseks muutmise võimalus ei ole kohane ega tõhus.

267 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

268 Olgu meenutatud, et liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluv proportsionaalsuse põhimõte nõuab, et liidu institutsioonide aktid ei läheks kaugemale sellest, mis on taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv ja vajalik, ning juhul, kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meedet ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses seatud eesmärkidega (vt selle kohta 13. novembri 1990. aasta kohtuotsus Fedesa jt, C-331/88, EU:C:1990:391, punkt 13, ja 14. juuli 2005. aasta kohtuotsus Madalmaad *vs.* komisjon, C-180/00, EU:C:2005:451, punkt 103).

269 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et komisjoni poolt ettevõtjale saadetud teabenõuded peavad järgima proportsionaalsuse põhimõtet ja et ettevõtjale kehtestatud teabe esitamise kohustus ei tohi olla ettevõtja suhtes ebaproportsionaalne võrreldes uurimise vajadustega (12. detsembri 1991. aasta kohtuotsus SEP *vs.* komisjon, T-39/90, EU:T:1991:71, punkt 51; 14. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Cementos Portland Valderrivas *vs.* komisjon, T-296/11, EU:T:2014:121, punkt 86, ja 9. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Qualcomm ja Qualcomm Europe *vs.* komisjon, T-371/17, ei avaldata, EU:T:2019:232, punktid 120 ja 121).

270 Käesolevas asjas tugines hageja esiteks vaidlustatud otsusele vastamisega kaasneva töömahu ilmselgele ebaproportsionaalsusele vaid seoses nende dokumentide puhastamisega, mille suhtes oli kohaldatav virtuaalse andmeruumi menetlus. Nagu on aga märgitud eespool punktis 243, on asjaomaste isikute nimede kustutamine hagejale antud võimalus, mis ei ole talle siduv, mistõttu tal on lubatud see tegemata jätta ning ta ei saa selles osas põhjendatult väita, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet. Mis puudutab seda, et anonüümseks muutmine ei ole kohane meede asjasse puutuvate haldajate vähesuse tõttu, sest neid on lihtne konkreetses dokumendis identifitseerida, siis tuleb meenutada, et see, et asjasse puutuvaid haldajaid on vähe, on märk sellest, et järgitud on nõutud teabe vajalikkuse põhimõtet määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 1 tähenduses ning kaalutud on uurimise vajadusi ja hageja õiguste kaitse vajadust.

271 Teiseks tugineb hageja võimalusele – mis võib olla alternatiiviks vaidlustatud otsuses ette nähtud virtuaalsele andmeruumile – edastada komisjonile dokument, milles on määratletud ja kirjeldatud tundlikke isikuandmeid sisaldavaid dokumente, ilma neid viimati nimetatud dokumente endid edastamata. Hageja hinnangul võimaldab nii toimimine vältida esiteks komisjoni teenistujate juurdepääsu kõnealustele isikuandmetele nende dokumentidega tutvumise teel virtuaalses andmeruumis, ja teiseks tööd, mis seisneb nende dokumentide puhastamises tundlikest isikuandmetest enne nende komisjonile edastamist.

272 Ent nagu on märgitud eespool punktis 219, ei lähe käesolevas asjas loodud virtuaalse andmeruumi menetlus kaugemale sellest, mis on vajalik sellega taotletavate üldise huvi eesmärkide saavutamiseks, arvestades hageja ja puudutatud isikute õigust eraelu austamisele, mida kaitseb harta artikkel 7.

273 Lisaks, nagu nähtub eespool punktist 238, ei kujuta endast hageja ja puudutatud isikute õiguse eraelu austamisele rikkumist isikuandmeid sisaldavate selliste dokumentide väljanõudmine, mida ei uuritud virtuaalse andmeruumi menetluses.

274 Sellest tuleneb, et hageja ei ole tõendanud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist, mistõttu kolmanda väite teine osa tuleb tagasi lükata.

c) Kolmanda väite kolmas osa, mille kohaselt on rikutud õigust heale haldusele

275 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuse alusel välja nõutud dokumentide asjasse puutuvuse kontrolli puudumise tõttu on ilmselgelt rikutud tema õigust heale haldusele. Ta meenutab sellega seoses, et vaidlustatud otsus kohustab teda komisjonile edastama arvukalt dokumente, mis ei ole komisjoni uurimise seisukohast asjasse puutuvad või sisaldavad isikuandmeid, millest osa on tundlikud.

276 Komisjon vaidleb neile argumentidele vastu.

277 Tuleb meenutada, et määruse nr 1/2003 põhjenduses 37 on täpsustatud, et selles määruses „austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis [hartaga] tunnustatud põhimõtetest“ ning et määrust „tuleks […] tõlgendada ja kohaldada nende õiguste ja põhimõtete kohaselt“.

278 Harta, millel on vastavalt ELTL artikli 6 lõike 1 esimesele lõigule aluslepingutega võrreldes samaväärne õigusjõud, artikli 41 „Õigus heale haldusele“ lõikes 1 on sätestatud, et „[i]gaühel on õigus sellele, et liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ning mõistliku aja jooksul“.

279 Hea halduse põhimõtet käsitleva kohtupraktika kohaselt kuulub liidu õiguskorraga haldusmenetluses antud tagatiste hulka muu hulgas pädeva institutsiooni kohustus uurida hoolikalt ja erapooletult kõiki konkreetse juhtumi asjasse puutuvaid asjaolusid (21. novembri 1991. aasta kohtuotsus Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punkt 14, ja 30. septembri 2003. aasta kohtuotsus Atlantic Container Line jt *vs.* komisjon, T-191/98, T-212/98–T-214/98, EU:T:2003:245, punkt 404).

280 Tuleb tõdeda, et vastupidi sellele, mida väidab hageja vastuses Üldkohtu ühele küsimusele, kattuvad selle osa põhjendamiseks esitatud argumendid sisuliselt nendega, mis on esitatud selle väite teise osa põhjendamiseks, kusjuures need viimati nimetatud argumendid kattuvad osaliselt nendega, mis on esitatud põhjendamaks teist väidet – mis puudutab vajalikkuse põhimõtte rikkumist – ja käesoleva väite esimest osa.

281 Kuna kõik need argumendid on juba tagasi lükatud, tuleb asuda seisukohale, et hageja ei ole tõendanud, et komisjon ei uurinud käesolevat juhtumit hoolikalt ja erapooletult. Seega ei ole ta tõendanud, et vaidlustatud otsusega on rikutud hea halduse põhimõtet.

282 Järelikult tuleb kolmanda väite kolmas osa ja seega see väide tervikuna tagasi lükata.

283 Kõigist eeltoodud kaalutlustest lähtuvalt tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

V. Kohtukulud

284 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, jäetakse tema kohtukulud tema enda kanda ja vastavalt komisjoni nõudele mõistetakse temalt välja komisjoni kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.

285 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud. Seega kannab Saksamaa Liitvabariik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Meta Platforms Ireland Ltd kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.

3. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda.

Papasavvas Spielmann Mastroianni

Brkan Gâlea

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 24. mail 2023 Luxembourgis.

Allkirjad